

Het vrouwtje dat de zon had ingeslikt

Sprookje voor kinderen
tot 12 jaar en ouder...

door Luc van Balberghe

Opvoeringsvergunning en auteursrechten
uitsluitend te regelen via
luc.van.balberghe@telenet.be

Beste toneelvrienden,

Fijn dat je deze toneelbrochure wilt lezen. Wellicht ontdek je een nieuw, gepast stuk dat je graag zult regisseren, spelen, aanraden...

Wat doe je dan?

Je vraagt een opvoeringsvergunning aan de auteur via zijn e-mailadres: luc.van.balberghe@telenet.be.

Bij de aanvraag geef je tegelijk volgende informatie:

- voorziene data van de voorstellingen
- naam/adres en maximum capaciteit van de zaal
- naam van de toneelvereniging
- naam van de regisseur

Indien hetzelfde stuk niet rond dezelfde tijd in die omgeving door een ander gezelschap gespeeld wordt, krijg je normaal gezien onmiddellijk een opvoeringsvergunning. Is dat wel het geval, heeft de eerste aanvrager een vetorecht en moet je in het slechtst geval een jaartje wachten.

Samen met de opvoeringsvergunning krijg je ook het bedrag van de verschuldigde auteursrechten voor de tekst meegedeeld. Dit bedrag dient dan

uiterlijk 3 weken voor de première gestort te worden op de rekening van de auteur. Geen enkele organisatie is gemachtigd om in naam van de auteur auteursrechten te innen. Gezien de rechtstreekse contacten tussen toneelkring en auteur zullen de auteursrechten altijd lager zijn dan wanneer ze aan een inningsorganisme betaald moeten worden.

Omdat een toneelstuk een levend iets is, wordt door de auteur nog geregeld gesleuteld aan bestaande teksten. Een toneelbrochure geeft daarom een vrij goed beeld van het stuk, maar als je beslist om het op te voeren, vraag daarna steeds de laatste versie aan. De bezetting blijft meestal onveranderd, maar de speelduur kan iets langer zijn, sommige situaties of uitspraken geactualiseerd en de karakters iets meer uitgediept.

Een elektronische leesbrochure kan je gratis aanvragen bij de auteur. Voor de opvoering moeten geen boekjes aangekocht worden. De opvoeringsvergunning impliceert tegelijk het recht om zoveel prints te maken als nodig voor de acteurs/actrices, regisseur, souffleur en technische ploeg.

Veel leesgenot!

Personages

Er zijn minstens 8 personages. Hun aanwezigheid op de scene is zodanig beschreven dat ze nooit allemaal samen zichtbaar zijn. Voor een toneelkring met een beperkte cast, bestaat dus de mogelijkheid van dubbelrollen. De minimum bezetting is 2 mannen en 4 vrouwen of 1 man (de koning kan ook een koningin zijn) en 5 vrouwen. Een groter toneelgezelschap kan elk personage apart invullen en zelfs uitbreiden met edelfiguratie.

- Koning(in) Pannenkoek de Eerste
- Prinses Wentelteefje: *draagt een kleed en een kroon met ledlichtjes die de hele voorstelling blijven branden en schitteren*
- De kamenier(ster)
- De Magiër (M/V): *draagt een hoed met een grote pluim*
- Enkele volkswrouwen *(in de tekst zijn de dialogen verdeeld tussen twee vrouwen. Indien er meer actrices beschikbaar zijn, kunnen de clausen herverdeeld worden onder drie, vier,...)*
- Hans, een jongeman uit het volk
- Het heksenvrouwkje: *zij is niet geschminkt, maar grotendeels gemaskerd met grijze lange pruik, een valse kromneus met daaraan vast een typisch brilletje en eventueel bolle koontjes. Maskerade in de plaats van schmink maakt het mogelijk om andere actrices op dezelfde manier te maskeren, zodat ze onopvallend als bodydouble van de heks kunnen optreden.*

Facultatief:

- De boer: *de boer is vergezeld van een koe. Dit kan een levende koe zijn, of een namaakkoe in papier mâché of een ander materiaal. Eventueel is het een vrijstaand uitgesneden, tweedimensionale foto van een koe, op wieltjes. De twee volkswrouwen kunnen zich eveneens verkleden als koe.*

- Moeder Overste

Dubbelrollen

De kamenierster, de Magiër en de heks kunnen dubbelrollen zijn voor één actrice. De volkswrouwen vertolken ook nog andere vrouwenrollen in de loop van het stuk, zoals de bodydoubles van de heks, Moeder Overste, enz. De koning kan ook de boer spelen.

Locatie en decor

De locatie wordt bij elk tafereel aangegeven. Het decor wordt gesuggereerd met zetstukken, doeken, belichting en vooral door het spel. Bij de aanvang van het eerste deel, staat op het podium een koningstroon die eventueel kan worden weggerold of omgedraaid en er dan zoals een struikenbosje uitziet.

In het midden van het podium staat een constructie van twee verticale zuilen of zijsteunen, overkapt met een fronton. Naast de verticale steunen en in de achtergrond hangen matzwarte doeken. Deze constructie blijft het hele stuk staan en kan verschillende functies hebben: een deur in het paleis, een gevangenis...

Illusies

In dit stuk worden enkele magische illusies vertoond, zoals '*vanishing in mid-air*' van de Magiër op de touwladder, de '*arm through body*' en een zweefact met verdwijning in de vrije lucht, allebei van het heksenvrouwtje.

Laat je door het lezen van de beschrijving, niet afschrikken: ze kunnen in nagenoeg elke speelzaal vertoond worden, en je creëert er op het podium een spectaculaire actie mee!

De technische hulpmiddelen zijn vrij gemakkelijk en goedkoop te maken door de decorbouwers. Ook de bediening door de acteurs, is eenvoudig. Alleen de juiste timing moet goed worden ingeoefend. Het geheim, de werktekeningen en de te volgen handelingen worden op voorwaarde van geheimhoudingsbelofte, meegedeeld aan de regisseur, op het ogenblik dat de definitieve opvoeringsvergunning wordt toegekend.

Het vrouwtje dat de zon had ingeslikt

In het land van koning Pannenkoek de Eerste dreigt hongersnood. Er groeien geen groene blaadjes meer aan de bomen, de koeien geven geen melk meer, de kippen leggen geen eieren meer en de luie mannen komen niet meer uit hun bed.

Dat komt allemaal omdat de zon niet meer schijnt. Ze is verdwenen! Een heksenvrouwtje heeft de zon namelijk ingeslikt om het van binnen warmer te krijgen.

Prinses Wentelteefje gaat met een dappere jongeman op zoek naar het heksenvrouwtje om de zon te bevrijden.

Zullen ze daarin slagen?

Natuurlijk, wel!

Maar welke avonturen beleven ze onderweg en hoe kunnen ze de toverkracht van het heksenvrouwtje breken?

Luc van Balberghe

EERSTE DEEL

Het doek gaat op. De koning zit op zijn troon te slapen en snurkt soms. De prinses zit naast zijn troon te spinnen of te handwerken. Het paleisgedeelte is rijkelijk verlicht. De edelstenen (ledlichtjes) in de kleren en het haar van de prinses, schitteren. Het andere deel van het podium is het voorplein van het paleis. Het is somber, grizig-blauw belicht. Enkele volkswomen komen, samen met de jongeman, van tussen het publiek en uit de zaal, terwijl ze tegen elkaar hun beklag maken.

VROUW1: Hier is het ook al zo donker!

VROUW2: Een mens ziet bijna niet waar hij loopt!

VROUW1: Oei, kijk,... Hier zitten nog mensen... Allemaal in 't donker!

HANS: Het is al meer dan een maand donker. 's Nachts én overdag.

VROUW1: *(tot een van de toeschouwers)* Vinden jullie dat ook zo vreemd? Het lijkt wel alsof de zon al weken niet meer door de wolken geraakt...

HANS: Zou dat door de luchtvervuiling komen?

VROUW2: Luchtvervuiling? De zon is toch veel straffer dan de lucht, zou 'k denken!

HANS: Waarom is het dan al zo lang, zo donker?

VROUW1: Er moet dringend iets gebeuren, want zonder zonlicht gaat de aarde om zeep.

HANS: Je bedoelt misschien, dat nu de afkoeling van de aarde is begonnen?

VROUW2: We merken het nu al. Er komen maar geen groene blaadjes aan de bomen.

VROUW1: En de tomaten worden niet rood.

HANS: En ik... ik word niet bruin.

VROUW1: *(tot een toeschouwer)* Jij mist de zon ook, hé? Ik merk het aan je. Je hebt nogal een bleek smoeleke.

VROUW2: Zelfs op 't strand kan je al een hele maand niks gaan doen. Alleen water en zand, maar geen zon.

HANS: Dat gebeurt daar wel vaker. Ik ging eens op vakantie naar zee en toen, toen was het daar ook al zo. En 't regende nog op de koop toe.

VROUW2: En koud, dat het is! Elke morgen ligt er rijm op de grond. Straks vriezen we nog dood!

VROUW1: Weet je wat ik 't ergste vind? Mijn man... Ik weet het, hij is altijd al lui geweest, maar nu slaapt hij bijna dag en nacht.

VROUW2: De mijne ook! Soms doet hij één oog open en zegt dan 'Hoo, 't is nog niet eens klaar', en hij slaapt voort.

VROUW1: Hij is precies een marmot!

HANS: Ik slaap niet, hoor! *(Tot een toeschouwer)* Jij toch ook niet? Wij kijken naar de zonsverduistering, nietwaar? Je hebt er zelfs niet eens zo'n speciaal brilletje voor nodig!

VROUW2: Zonsverduistering? Een hele maand lang al, zonsverduistering?

VROUW1: Jij denkt zeker dat de maan voor het rode licht staat en niet voorbij de zon kan?

HANS: Staan er verkeerslichten aan de hemel?

VROUW2: Zelfs de maan zien we 's nachts niet meer!

VROUW1: Er moet meer aan de hand zijn.

VROUW2: En dat mag niet lang meer blijven duren!

VROUW1: Neen, want als 't nog lang duurt, dan zal het snel gedaan zijn!

VROUW2: De oogst zal mislukken, en dan hebben we geen graan om brood te bakken.

VROUW1: De kippen zullen dag en nacht op stok blijven, en vergeten van eieren te leggen.

VROUW2: En de koeien zullen geen melk meer geven...

HANS: Ach, dat is toch allemaal zo erg niet! Dan gaan we toch naar de winkel en kopen daar brood en eieren en melk!

VROUW2: Vergeet het maar! Als er niet meer geoogst wordt, en het eten in de winkel is ook allemaal op, wat doen we dan?...

(Ze murmelen voort en hebben ondertussen de sombere kant van het podium bereikt. Daar kunnen zich nu vanuit de coulissen nog

figuranten bijvoegen, zodat er een soort volkstoeloop ontstaat. Na een tijdje begint de koning te ontwaken, gestoord in zijn slaap door het geluid buiten zijn paleis)

KONING: *(Geeuwt)* Pffff, wat is dat toch voor gerommel op de binnenkoer? Wie durft mij wakker maken? Ik, Koning Pannenkoek de Eerste! De mensen weten toch dat ik altijd met belangrijke staatszaken bezig ben! Wat zeg ik? Belangrijke staatszaken? Ik ben bezig met zéééér belangrijke staatszaken! En dan wil ik niet gestoord worden door mensen die zich niet kunnen beheersen.

PRINSES: Ach vader, laat de mensen zich toch eens uiten. Dan maken ze tenminste geen ruzie.

KONING: Mijn liefste prinses Wentelteefje, jij bent veel te goed voor deze wereld.

PRINSES: Ach,...

KONING: Het is waar! Jij hebt altijd begrip voor de problemen van het volk en dat maakt je juist tot zo'n schoon mens. Wat zeg ik? Een schoon mens? Een zéééér schoon mens!

PRINSES: Dat heb ik dan van jou, vader...

KONING: Jaja, maar als koning heb ik mijn rust nodig om na te kunnen denken hoe ik de mensen hun problemen kan oplossen. Ze zouden dat meer moeten respecteren. Maar ja, die volkswomen, die kwebbelen er maar op los...

PRINSES: Een mens moet het af en toe eens goed kunnen zeggen, vader...

KONING: Zeker als 't vrouwen zijn!

PRINSES: Ach, zolang ze maar buiten ons paleis blijven, hebben wij er toch geen last van, nietwaar?

KONING: Ja, dat is waar, kind. Als koning zou ik meer naar mijn volk moeten luisteren.

PRINSES: Zo te horen, is er precies toch wel iets ernstigs aan de hand. Het geroezemoes wordt steeds maar sterker.

KAMENIERSTER: *(komt in paniek opgelopen)* Majesteit, Majesteit... *(groet zijdelings)* Dag, prinses Wentelteefje... *(Hijgt voort)* Majesteit...

KONING: Rustig maar, rustig maar! Al dat lawaai buiten is al erg genoeg. Daar moet jij niet aan meedoen!

KAMENIERSTER: Maar Ma-Ma-Majesteit...

PRINSES: Adem eens vijf keer heel diep, jij. Dan word je vanzelf rustiger en kan je gemakkelijker vertellen wat je te zeggen hebt. Wat is er aan de hand daarbuiten?

KAMENIERSTER: Jaaaa... ja... aan de hand... Ik...

PRINSES: Diep in- en uitademen! Vijf keer...

KAMENIERSTER: *(ademt diep in en uit)* Eén... *(nog eens)* Twee... *(nog eens)*

PRINSES: Drie...

KAMENIERSTER: *(ademt diep in en uit)*

KONING: Vier...

KAMENIERSTER: *(ademt diep in en uit)*

PRINSES: Vijf! Goed zo!

KAMENIERSTER: Oef!

PRINSES: En zeg nu maar wat er aan de hand is.

KONING: Wat betekent toch al dat lawaai daarbuiten?

KAMENIERSTER: Majesteit, het volk mort!

PRINSES: Het volk mort?

KONING: Hebben ze daar dan reden voor?

KAMENIERSTER: De mensen zijn bang dat we allemaal de hongersnood zullen sterven!

PRINSES: Maar enfin, waarom eten ze dan niet?

KAMENIERSTER: Ze zijn bang dat er binnenkort niet genoeg eten zal zijn voor iedereen, prinses.

KONING: Waarom zijn ze daar bang voor? Dit is een rijk land! Wat zeg ik? Een rijk land? Een zéééér rijk land!

PRINSES: Ja, we hebben de sterkste paarden.

KONING: En we hebben de dikste koeien.

PRINSES: En de mooiste velden met de lekkerste groenten. Overal groeien er fruitbomen.

KONING: De bossen zit vol hazen en konijnen...

PRINSES: En fazanten, herten,.. zelfs everzwijnen!

KAMENIERSTER: Het is een ramp, Majesteit! De dieren gaan dood, ze kweken niet meer. De bomen verliezen hun bladeren al in de lente, op de velden groeit er niets meer. De korenaren hangen slapjes aan de stengels...

KONING: Hoe... Hoe?...

KAMENIERSTER: Wat nog het ergste is, de mensen zijn allemaal zo moedeloos. Ze komen bijna niet meer uit hun bed. Dag en nacht zijn hetzelfde geworden... Heel uw koninkrijk is in duisternis gehuld! Ook overdag is het pikkedonker. De toeristen komen ook niet meer. Die zien ons land zelfs op de landkaart al niet meer liggen! Zo donker...

KONING: Hoe kan dat nu? Overdag schijnt toch de zon?

KAMENIERSTER: Dat is het juist, Majesteit. De zon schijnt niet meer.

KONING: Is er dan misschien een zonsverduistering?

KAMENIERSTER: Helemaal niet! Er is gewoon in 't geheel geen zon!

KONING: Je bedoelt dat ze niet door de wolken geraakt?

(De volkswomen en de jongeman, eventueel gevolgd door de figuranten, zijn met veel gedruis het paleis binnengedrongen, tot bij de koning)

KONING: Wat is dat hier? Wat gebeurt er? Waar zijn de schildwachten om mij te beschermen?

PRINSES: Vader, laat die schildwachten nog even buiten. Misschien moeten we toch eens luisteren naar de klachten van de mensen?

VROUW1: Majesteit, er moet dringend iets gebeuren. Wij zijn allemaal ten einde raad!

KONING: Wat wil je dat ik doe? Schijnt de zon niet meer? Hoe kan dat nu? Ik heb daar in mijn paleis nog niets van gemerkt. Het is hier overdag zo helder als anders. Waarover klagen jullie toch?

VROUW2: Dat komt omdat u nooit buitenkomt, Majesteit. Begeef u eens buiten het paleis en u zult zien...

HANS: U zult zien dat u niets ziet! Het is echt donker, Majesteit.

KONING: Dat is toch onmogelijk? Waarom zou alleen in het paleis de zon schijnen, en elders niet?

KAMENIERSTER: Heu, Majesteit... Hier in het paleis... Dat is niet de zon...

KONING: Ha, neen? Hoe komt het dan dat het hier overdag klaar en 's nachts donker is?

KAMENIERSTER: Dat komt... heu, dat komt door de prinses, Majesteit.

PRINSES: Door... mij?!

KONING: Door de prinses? Door prinses Wentelteefje?

KAMENIERSTER: De prinses is zo'n oogverblindende schoonheid, Majesteit, dat ze zelf licht uitstraalt. Als ze slaapt, is dat iets minder. Dan wordt het donker in het paleis. Maar als de prinses wakker is, dan is het hele paleis verlicht.

HANS: Ja, Majesteit, met prinses Wentelteefje heeft u altijd een zonnetje in huis!

PRINSES: Hahaha, wat ben jij grappig! Ik ben het zonnetje in huis, hihih...

VROUW1: In het paleis zal niemand sterven door de hongersnood! Hier schijnt de zon altijd!

KONING: Als dat zo is, dan moet ik dringend mijn verantwoordelijkheid nemen! Wat zeg ik? Dringend? Dan moet ik zéér dringend mijn verantwoordelijkheid nemen! Ik stuur de prinses naarbuiten en zij zal elke dag een bezoek brengen aan de velden, aan de weiden, aan de bossen, aan de dieren, aan de luie mannen... Heu, niet aan die mannen!... Hoewel, als ze toch lui zijn...

VROUW2: Die zullen snel genoeg uit bed zijn, dan!

PRINSES: Ik maak me al klaar, vader.

KONING: Zo! Dat probleem heb ik alweer goed opgelost! Wat zeg ik? Goed opgelost? Ik heb dat probleem zéér goed opgelost! En nu... *(maakt met zijn hand een wuifgebaar en doet teken dat de bezoekers het paleis moeten verlaten)* Nu kunnen jullie gaan. Ik heb belangrijke staatszaken af te handelen. Wat zeg ik? Belangr...

HANS: Majesteit?

KONING: Had jij mij nog iets te zeggen, jongeman?

PRINSES: Hoe heet jij eigenlijk, jongeman?

HANS: Mijn naam is Hans, prinses.

PRINSES: En wat wilde je nog kwijt tegen mijn vader, Hans?

HANS: Wel heu, ... Majesteit, ik vroeg mij af... Als prinses Wentelteefje het land in moet trekken om de zon te vervangen... Hoe lang zal het dan duren voor iedereen eens een keertje een zonnestraaltje gezien heeft?

KONING: Dat gaat snel, jongeman! Zo snel als met de ogen knipperen. Je doet je ogen open en je ziet dadelijk de stralen van de prinses!

HANS: Ja, Majesteit, maar de prinses kan niet overal tegelijk zijn. Als zij elke dag ergens anders is om de zon eens te laten schijnen, is ze pas over tien jaar terug op het paleis.

PRINSES: Tién jààr?!

KONING: De mensen moeten leren geduld hebben, jongeman. Het is crisis in de 'zonnecomie'. Dan is het allemaal niet meer zoals vroeger!

HANS: Geduld hebben we, Majesteit. Maar als de prinses zolang uit het paleis weg is, dan zal het hier stikdonker worden. Wie zal dan uw verstand verlichten om belangrijke beslissingen te kunnen nemen? Wie zal uw hart verwarmen om bekommerd te zijn over uw onderdanen?

KONING: *(denkt na)* Donker? Wentelteefje is het zonnetje van het paleis! Als zij hier weg gaat om het land te verlichten, dan... Tja... *(denkt even na)* Weet je wat, ik denk dat ik een goed idee heb! Wat zeg ik? Een goed idee? Ik denk zelfs, dat het een zéééér goed idee is! Ik geef namelijk het koninklijke bevel aan de zon om onmiddellijk - ik benadruk: on-mid-del-lijk! - terug te keren en ons land te verlichten! *(roept)* Zon! Zôôôn? Je hebt me gehoord, zon! Dit is een bevel van Koning Pannenkoek de Eerste! Ik wil dat je nu terugkomt. Nu! *(Tot de zaal)* Hebben jullie mij gehoord? Ja, toch? Welnu, als jullie mij gehoord hebben, waarom heeft de zon mij dan niet gehoord?!

(Uit de poort komt rook van de rookmachine tevoorschijn)

PRINSES: Ik vrees dat de zon zo hoog staat, dat ze jouw koninklijk bevel niet kan horen, vader.

KONING: Goed, dan zal ik harder roepen. ZÔ-ÔNNNNNNNN!!!!

KAMENIERSTER: We moeten allemaal beginnen te roepen op de zon. ZÔ-ÔNNNNNNN!! ZÔ-ÔNNNNNN....

KONING: Hoe durft ze, die verdomde zon, om zomaar een bevel van de koning te negeren?!

PRINSES: Heeft de zon wel oren, vader? Kan je haar wel bevelen?

KAMENIERSTER: Majesteit, misschien zit de zon alleen maar achter heel dikke wolken? Als we nu de wolken konden wegblazen?

VROUW1: Ja, laten we allemaal die wolken wegblazen tot de zon tevoorschijn komt!

(De twee vrouwen en Hans beginnen heel hard te blazen tegen de rook)

VROUW2: Dat haalt niets uit!

VROUW1: Hoe harder we blazen, hoe meer wolken er komen!

HANS: Het zou moeten stormen! Ja, een stormwind kan de wolken misschien te baas.

PRINSES: We moeten met meer kracht, meer lucht tegelijk verplaatsen!

HANS: Meer lucht! We moeten grotere longen hebben...

VROUW1: Of meer longen! We moeten met meer zijn om te blazen.

VROUW2: We moeten al de inwoners van het land naar het paleis laten komen om mee te blazen.

KONING: Neenee, niet in het paleis. Dat zou hier nogal een drukte worden als iedereen hier komt blazen! 't Is al erg genoeg dat mijn ministers hier soms wind komen maken.

VROUW1: Maar Majesteit,... Waar het volk ook staat, in uw paleis of erbuiten, we moeten met velen zijn om die wolken te verjagen.

HANS: Ja, weet je wat... Ik roep alle kinderen van het land op, om mee te blazen! En we zijn met velen, hoor! Geloof maar dat we kunnen blazen! *(Doet een oproep, richting zaal uiteraard)*
Kinderen? Kinderen? Kindereeuu! Wil iedereen mee blazen met ons om de wolken te verdrijven!

(Vrouwen, prinses, kamenierster, Hans en toeschouwers beginnen te blazen, maar de rook blijft komen)

KONING: Stop! Stop met dat blazen! Jullie zien toch dat het niet helpt?! Kamenierster, kom snel hier! Wat zeg ik? Snel? Kom zééér snel hier!

KAMENIERSTER: Ja, Majesteit, ik ben er al, Majesteit...

KONING: Ga naar de generaals en zeg dat ze alle kolonels, alle kapiteins, alle sergeanten en iedereen van het leger met sterren en strepen, aan het blazen zetten. Zij zijn beroepsblazers, alleen zo maken we een kans dat de wolken dan wegtrekken van voor de zon.

PRINSES: En de fanfare, vader? Die mensen met trompetten en een bombardon. Die blazen toch ook?

KONING: Ja. Ja, kamenierster, stuur een heraut uit. Die moet alle fanfares aan het werk zetten. Zonder instrumenten, natuurlijk. Ze moeten alleen maar blazen!

PRINSES: Tegen de wolken.

KAMENIERSTER: Ja, Majesteit,... Zeker, Majesteit... Ik ga al, Majesteit... De generaals... De fanfares... Sterren en strepen, maar zonder trompetten... *(Exit kamenierster: dit geeft de mogelijkheid dat de actrice zich voorbereidt op de rol van de Magiër)*

KONING: Ziezo, dat heb ik dus goed geregeld. Wat zeg ik? Goed? Dat heb ik zééér goed geregeld!

PRINSES: Ik ben benieuwd of het allemaal iets zal helpen...

HANS: Majesteit...

KONING: Heb jij alweer iets te zeggen, jongeman?

HANS: Ik dacht zo, Majesteit...

KONING: Dat is goed! Zééér goed! Dat moet je blijven doen, jongeman. Denken! De mensen denken te weinig de laatste tijd. Ze denken dat ze denken, maar ik denk dat ze niet denken omdat ze denken dat ze denken, dat... Heu, wat zeg ik? Ja, dat is dus zééér goed, dat je denkt, jongeman.

PRINSES: Hans, laat ons eens horen wat je dan precies dacht?

HANS: Wel, ik dacht zo... Het kan wel een tijdje duren voor het hele leger gemobiliseerd is. En voor alle fanfares van het hele land beginnen te blazen. En ondertussen blijft het maar donker. Daarom dacht ik...

KONING: Ja? Jij dacht daarom, wat?

HANS: Ik dacht, Majesteit, dat we niet moeten wachten tot alle wolken zijn weggeblazen, maar dat we ondertussen misschien zelf een zon kunnen... maken!

VROUW1 en 2: (*samen*) Een zon... maken?

HANS: Wel ja, wat is de zon?

VROUW1: Een gouden schijf...

VROUW2: Een gouden bal...

HANS: Juist! En die schijf of die bal is nu verdwenen. Als wij nu eens een nieuwe 'gouden schijf' maken en die hoog aan de hemel hangen, dan hebben we toch al een zon, tegen dat de echte zon terug schijnt?

KONING: Ik denk... Ik denk, jongeman, dat jij denkt dat je niet slecht denkt en eerlijk gezegd, denk ik dat ook. Jaaaa,... We maken een zon!

VROUW1: Ja, dat was een goed gedacht! We maken een zon!

VROUW2: We maken een zon!

VROUW1: Maar heu... hoe doen we dat? (*richt zich tot de toeschouwers*) Hoe maak je eigenlijk een zon?

HANS: We hebben goud nodig!

VROUW1: (*tot de zaal*) Hebben jullie goud? Neen?

KONING: Ho, maar dat heb ik ook niet, hoor! Een koning heeft geen goud. Alleen maar een gouden kroon, en zoals iedereen weet, kan een koning zijn kroon voor heu,... geen goud missen.

HANS: We hebben ook een bol nodig!

PRINSES: Ik weet het! We kleven allemaal eierschelpen aan elkaar tot we een heel groot ei hebben. Dat is dan een bol!

HANS: Dat lukt ons nooit, prinses. Eierschelpen gaan meteen stuk...

PRINSES: Ha, maar ik heb nog een beter idee. Ik haal snel mijn knutseldoos. Misschien zit daar wel iets in, dat we kunnen gebruiken om een zon te maken? (*neemt een doos of rieten mandje met allerlei handwerk- en knutselpullen*) Eens kijken wat we hier allemaal hebben... Een bal in piepschuim... Die kan misschien wel dienen, maar ziet er niet echt zoals een zon uit...

HANS: We kunnen hem in het goud schilderen. Misschien valt hij dan nog wel mee...

VROUW2: We moeten dan wel eerst aan gouden verf geraken...

HANS: *(Heeft even stiekem meegekeken in de doos van de prinses)* Wat heb jij daar nog liggen, prinses? Dat ziet er precies nu al goudachtig uit... Maar dat zal zeker veel te klein zijn, vrees ik...

PRINSES: *(haalt een goudkleurige ballon uit de mand)* Bedoel je misschien deze ballon, Hans? Ho ja, we blazen hem op en dan hebben we meteen een goudkleurige bal!

HANS: Dat is een goed idee! Een gouden ballon! Kom, laat mij blazen, ik heb sterke longen! *(Blaast de ballon heel strak op en legt er een knoop in. Ongezien knoopt hij een sterke, zwarte garendraad die vanuit een draagbalk in de zoldering omlaag hangt, er mee aan vast)*

PRINSES: Prachtig, allemachtig! Nu moeten we de ballon alleen nog tot hoog aan de hemel laten stijgen!

(Hans gooit de ballon enkele keren in de lucht, maar hij valt telkens weer in zijn handen. De vrouwen blazen er tegenaan, maar in plaats van op te stijgen, blazen ze vooral de ballon over en weer naar elkaar)

KONING: Stop daarmee, zo gaat dat niet. De situatie is te ernstig om nu met een ballon beginnen te spelen. We moeten ons verenigen, want eendracht maakt macht! Jij, jongeman, jij houdt de ballon vast en steekt hem omhoog. Wij gaan allen, jaja ik ook met mijn koninklijke adem, er in dezelfde richting tegenaan blazen tot hij opstijgt.

VROUW1: *(doet uitnodigend teken aan de zaal tot alle toeschouwers beginnen mee te blazen)*

HANS: *(houdt de ballon omhoog, iedereen blaast en achter het podium wordt de zwarte garendraad langzaam omhoog getrokken. Op dat ogenblik begint achter de ballon, een gele spot recht in de zaal te schijnen, zodat er een nieuwe 'zon' aan de hemel staat)* Kijk, het werkt echt!

PRINSES: De zon, de zon!

VROUW1: De zon!!

VROUW2: De zon!!

(Iedereen applaudisseert, er wordt gejuicht en gedanst. De draad loopt echter door een ring die aan de onderkant voorzien is van naalden of spijkers. Met een ruk wordt de ballon er tegenaan

getrokken en de pinnen doen hem barsten. Tegelijk gaat de spot uit)

HANS: *(teleurgesteld)* Hoooooooo.....

VROUW1: Wat een teleurstelling...

VROUW2: Onze zon is alweer weg!

HANS: We moeten iets anders proberen te vinden...

PRINSES: Denken jullie dat het ook met deze gouden plaat kan lukken? *(ze heeft uit de knutseldoos een ronde schijf opgediept, die banketbakkers gebruiken om onder taarten te leggen. Zo'n schijf is beplakt met goudfolie)*

HANS: Jaaaa, dat is precies wat we moeten hebben! Er is zelfs geen werk aan, we kunnen ze zo gebruiken!

VROUW1: Maar heu, hoe krijgen we ze in de lucht?

VROUW2: We gooien ze omhoog.

KONING: Wie kan er het hoogst gooien?

VROUW1: Ik wil wel eens proberen... *(ze neemt de schijf over en gooit ze roterend in de lucht. Natuurlijk valt ze zoals een boemerang weer omlaag)*

VROUW2: Kom hier, laat mij eens proberen! *(Ze doet precies hetzelfde, maar iets hoger. Het lukt evenmin)*

KONING: Dan moet jij nu maar gooien, jongeman. Jij hebt jonge en krachtige armen!

PRINSES: Ho ja, Hans, met jouw sterke armen moet je de zon zeker hoog genoeg kunnen gooien.

HANS: Ik zal mijn best doen, Majesteit! *(Hij gooit de schijf heel hoog, maar ze valt toch naar omlaag)*

(Iedereen probeert het om beurten nog een keer, maar het mislukt steeds. Uiteindelijk neemt de prinses de schijf in haar handen en steekt ze gracieus in de lucht. Aan de achterzijde van de schijf is echter met tape, een metalen paperclip of een ijzeren plaatje gekleefd. De prinses houdt dit tegen een magneet die aan een sterke, zwarte garendraad hangt, die nu langzaam van tussen de coulissen omhoog wordt getrokken tot de 'zon' in de lucht hangt)

IEDEREEN: Ja, dit keer is het gelukt! Hoera, hoera!!

KONING: Mooi! Dat hebben jullie mooi gedaan! Wat zeg ik? Mooi? Dat hebben jullie zéééér mooi gedaan. En nu... iedereen naar huis! De zon schijnt opnieuw in ons land en nu wil ik weer rust in mijn paleis. (*Geeuwt*) Ik heb nog belangrijke... zéééér belangrijke staatszaken te regelen!

HANS: Maar Majesteit...

KONING: Wat?! Jij alweer?

HANS: Ik wil maar zeggen, Majesteit... Het is hier nu wel klaar en zo, maar dat was het daarstraks ook al. Dat komt omdat prinses Wentelteefje zoveel licht uitstraalt dat we soms denken dat zij wel een zonnetje op zichzelf is. Maar kijk eens buiten, Majesteit. Het binnenplein is nog helemaal duister.

KONING: Dat kan niet! Ik wil dat het hele land verlicht is. Dat moet ook, want jullie hebben toch een zon gemaakt? Ja, toch? Of niet soms?

VROUW1: Ik vrees, Majesteit...

VROUW2: Ik ook...

KONING: Wat vrezen jullie dan?

VROUW1: Ik vrees dat de zon die we gemaakt hebben, niet straf genoeg is om het hele land te verlichten, Majesteit.

VROUW2: Ze is ten slotte maar van karton, hé!

KONING: Het is natuurlijk weer de koning die hier zijn verantwoordelijkheid moet nemen! Ik geloof dat ik maar eens de paleismagiër ga raadplegen.

VROUW1: De paleismagiër?

VROUW2: Een Magiër?

KONING: Jazeker! Elk paleis heeft toch een Magiër!

HANS: Wat is dat, een Magiër?

PRINSES: Onze Magiër is een sterrenwichelaar, Hans. Hij kan zien waar de zon gebleven is. En eens we dat weten, wel... dan gaan we ze daar halen, hé!

HANS: En kan zo'n Magiër dat in de sterren zien?

KONING: De Magiër van Koning Pannenkoek de Eerste kan heel veel, jongeman.

HANS: Hoe weet zo'n Magiër dat dan, Majesteit?

KONING: Dat ziet hij in de sterren, natuurlijk!

HANS: Ow!

VROUW1: Ja, een Magiër is toch een sterrenwichelaar. De prinses zei het zonet al.

HANS: Maar, heu...

KONING: Wou jij nog iets zeggen, jongeman? Jij denkt niet alleen veel, jij stelt vooral veel vragen, vind ik!

HANS: Ik wil niet onbeleefd zijn, Majesteit, maar als de zon verdwenen is, kan uw Magiër dan de sterren wel zien? Om ze te wichelen, bedoel ik?

KONING: Heu,... dat weet ik niet, hé! Daarvoor is hij de Magiër en ik de koning. We zullen het eens vragen!

HANS: *(kijkt rond)* Vragen? Aan wie dan?

VROUW2: De koning zal het vragen aan de Magiër, natuurlijk! Aan wie anders?

KONING: Ha ja, aan wie anders?! *(Roept)* Magiër? Magiër!

(Er klinkt een scherpe knal en tussen de zuilen flitst kort een fel licht en er ontstaat een rookkolom. Wanneer de rook optrekt, wordt de figuur van de Magiër zichtbaar. De jongeman en de volksvrouwen schrikken en trekken zich even terug.)

HANS: De Magiër!

VROUW1 en 2: De Magiër!

(Eerst komt de jongeman, voorzichtig gevolgd door de volksvrouwen, dichterbij om de Magiër te bekijken. De jongeman durft hem zelfs even aan te raken. Wanneer hij reageert, schrikken ze weer heftig)

MAGIËR: U had mij geroepen, Majesteit?

KONING: Magiër, er is een probleem! Zoals je ziet, is het hele land in duisternis gehuld.

MAGIËR: Ja, Majesteit, dat komt omdat de zon verdwenen is.

KONING: Ha, je weet het al?

MAGIËR: Ik zag het aan de sterrenhemel, Majesteit. Ik dacht eerst dat mijn sterrenkijker stuk was, want ik zag niets meer. Alleen nog maar de volstreekte duisternis. Toen begreep ik het...

KONING: Wat begreep je toen, Magiër?

MAGIËR: Dat de zon niet meer scheen, Majesteit.

KONING: Dat begrepen wij ook al! Maar vertel eens, Magiër, waaròm schijnt die zon niet meer?

MAGIËR: Omdat ze er niet meer is, Majesteit. De zon staat niet meer aan de hemel. Ze is gewoon, heu... verdwenen.

KONING: Dan moet jij nu uitzoeken waar ze naartoe is, Magiër! Dat is een koninklijk bevel!

MAGIËR: Zeker, Majesteit, zeker! Ik zal het uitzoeken.

KONING: En snel een beetje, want naar het volk mij vertelt, is het hier al een maand zo donker. De oogst dreigt te mislukken, de bomen krijgen geen groene blaadjes meer,...

VROUW1: De mannen komen niet meer uit hun bed,...

KONING: Dit is een nationale ramp, Magiër!

VROUW2: Die eieren vooral...

HANS: En de koeien geven ook geen melk meer...

MAGIËR: Dat klopt, Majesteit. Het is zeker al een maand dat dit zo voortduurt. Het is al twee maanden geleden dat ik nog een volle maan zag. De volle maan van vorige maand kon ik niet zien omdat de zon toen al weg was.

KONING: Een maand! Op een maand tijd kan de zon al weet-ik-waar zijn! Wellicht heel ver weg. Nog verder dan anders! Jij moet ze zoeken, Magiër! Nu!

MAGIËR: Tot uw dienst, Majesteit. Maar ik kan niet in de sterren kijken, want die zijn nu ook donker. Daarom zal ik mijn glazen bol moeten raadplegen. *(Hij haalt een transparante ballon tevoorschijn en begint die op te blazen tot hij op een glazen bol gelijkt, en tuurt erin)* De zon... de zon... Hier zie ik voorlopig nog niets...

KONING: Beter kijken, Magiër! Beter kijken!

MAGIËR: Ja, Majesteit... *(Draait de ballon ondersteboven, daarna achterstevoren)* En hier... Er is geen zon te zien, ze is echt verdwenen!

KONING: Magiër, ik laat je onthoofden als je niet kunt zien waar de zon naartoe is!

MAGIËR: Ja, Majesteit, onthoofden... Heu, neen, Majesteit... Ik zie... Ik zie... (*plotseling verrast*) Hooooo, ik zie....

VROUW1: Ho, hij ziet iets!

VROUW2: Hij ziet... hét!

HANS: Hij ziet de zon!

PRINSES: Zie jij de zon, Magiër?

MAGIËR: Nog niet, prinses, nog niet...

KONING: Kijk dan sneller, Magiër! Wat zeg ik? Sneller? Véééél sneller!

MAGIËR: Ik zie... Ik zie...

KONING: Wat zie je dan, Magiër?

MAGIËR: Ik zie wat er gebeurd is, Majesteit! Hoooo, dat is vreselijk!...

KONING: Gebeurd? Is er iets gebeurd?

HANS: Met de zon?

MAGIËR: Iemand heeft de zon...

VROUW1: Gedoofd?

VROUW2: Geschaakt?

HANS: Verborgen?

MAGIËR: Op-ge-geten! Iemand heeft de zon opgegeten!

KONING: Dat kan niet! Die is veel te warm! Als je de zon opeet, dan verbrand je vanbinnen!

MAGIËR: Niet iedereen, Majesteit, niet iedereen! Mensen zonder hart bijvoorbeeld, die kunnen daartegen.

PRINSES: Wie heeft er nu geen hart, Magiër?

MAGIËR: Een heks, prinses. Heksen hebben geen hart.

VROUW1: Heksen?!

KONING: Heeft een heks dan de zon opgegeten?

MAGIËR: *(kijkt nog aandachtiger in zijn glazen bol)* Ik zie... Ik zie...
Ja, ik zie ze, de heks. Het is echter geen gewone heks. Ooit was ze
een vrouw zoals alle andere...

VROUW1: Een vrouw zoals wij?

KONING: Dus toch een gewone heks?

VROUW2: Mijn man zegt soms ook dat ik een heks ben. Maar dat
meent hij niet, hoor!

VROUW1: Neen? Weet je dat zeker?

HANS: Stil toch! Laat de Magiër nu verder kijken!

VROUW2: Ja, zwijg nu toch eens!

MAGIËR: Zij was vroeger een brave en een lieve vrouw. Toen werd
ze gepest. Ik zie kinderen die altijd aan haar deur komen bellen en
daarna lopen ze snel weg voor ze kan opendoen.

PRINSES: Hooo...

MAGIËR: Ik zie ook... hoe ze kikkers in haar brievenbus stoppen
en daar schrikt ze dan heel hard van.

PRINSES: Nee!...

MAGIËR: En dan komt er een grote jongeman...

HANS: Zo groot als ik?

MAGIËR: Ja, zo groot, maar jij bent een bràve jongeman. Die
andere is echt stout. Hij begint de vrouw te pesten. Hij vertelt tegen
iedereen dingen over haar, die niet waar zijn. Lelijke dingen.

VROUW1: Dat roddelen, hé! Ik zou er iets van krijgen...

VROUW2: Ja, 't is een schande!

MAGIËR: Maar kijk,... De mensen beginnen het te geloven en ze
zeggen geen goeiedag meer tegen haar. Ze lopen een straatje om.
Er zijn er zelfs die naar haar... spuwen! De postbode komt niet
meer langs en in de winkel wil men haar geen eten meer
verkopen...

KONING: Jajaja, dat is allemaal goed en wel, maar wat heeft dat
met de zon te maken?

MAGIËR: Die vrouw vindt het zo verschrikkelijk erg, dat ze gepest wordt...

PRINSES: Och arme...

MAGIËR: En dan zie ik hoe ze op een dag opstaat, en haar hart is zo gekwetst van zoveel leugens. Ze hoopt dat het zal genezen, maar dat gebeurt niet. Ik zie nu hoe haar hart breekt...

HANS: En dan? En dan, Magiër?

MAGIËR: Ze neemt het uit haar lichaam en begraaft het onder een boom. Zo is ze een heks geworden. Een vrouw zonder hart, die wordt een... hèks!

HANS: Hoe kan nu iemand leven zonder hart?!

MAGIËR: Een heks kan dat! Maar omdat deze vrouw niet altijd een heks geweest is, mist ze haar hart. Er is ineens zoveel ruimte in haar lichaam,... Kijk hier maar eens, hoe ze begint in elkaar te klappen! En omdat ze haar warm hart begraven heeft, krijgt ze het ook heel koud vanbinnen. Echte heksen vinden dat niet erg. Die zijn dat gewoon, maar deze vrouw vindt het wel heel erg dat ze een heks geworden is.

VROUW1: Dat zou ik ook erg vinden! Vooral als de mensen het dan nog zouden zien.

VROUW2: En wat gebeurde er dan, Magiër.

MAGIËR: Ik kijk... en kijk... en zie... Ik zie dat ze van alles probeert om de plaats van haar hart op te vullen en om het warm te krijgen. Maar niets lukt. En ten slotte... Ja, nu zie ik het duidelijk...

KONING: Eindelijk! Eindelijk, zie je iets duidelijk, Magiër!

MAGIËR: Die arme vrouw heeft toen...

HANS: Toen?

MAGIËR: ...ten einde raad...

VROUW1 en 2: *(samen)* Ja?

MAGIËR: De zón... ingeslikt!

KONING, PRINSES, HANS, VROUW1, VROUW2: *(samen)* De zon in-ge-slikt?!

MAGIËR: De heksenvrouwtje heeft de zon ingeslikt, Majesteit!

KONING: Ho help, wat moeten we nu doen? Kunnen we die vrouw niet doden en de zon bevrijden?

PRINSES: Die arme vrouw? Doden?

VROUW1: Eerst heeft ze haar hart verloren en nu zouden we haar de zon in haar leven ontnemen?

HANS: Dat zou niet helpen, vrees ik. Als we die vrouw doden, zou de zon uitdoven, en dan staan we nog niets verder.

KONING: Maar wat moeten we dan wél doen? Jongeman, jij die altijd denkt en denkt dat hij denkt wat hij denkt, wat denk jij dat we dan moeten denken, heu... doen?

HANS: Ik denk, Majesteit...

KONING: Ja, dat dacht ik al dat je zou denken... Maar wàt denk je dan?

HANS: Ik denk dat we wel de zon moeten bevrijden, maar zonder die heks te doden. We moeten haar hart vinden en het genezen. Dan geven we haar h'r hart terug zodat ze het weer vanzelf warm krijgt van binnen. Dan kan ze de zon vrijlaten.

KONING: Hm, ik denk dat jij soms heel goed kunt denken, jongeman. Maar waar vinden we dat hart?

HANS: Wel, dat heeft ze begraven onder een boom, zei de Magiër. We moeten dus die boom vinden.

VROUW1: En die heks!

VROUW2: Ja, en die heks!

KONING: Dat hart moeten we vinden! En die heks! Waar woont die heks, Magiër? Ik stuur er speciale dokters naartoe, om haar hart te genezen...

MAGIËR: *(kijkt in zijn glazen bol)* Waar woont die heks? Heu, waar woont die heks?

KONING: Dat vraag ik jou, Magiër! Jij moet dat uitzoeken voor ons. Kijk nog maar eens in je glazen bol! Zit daar geen gps in of zo?

MAGIËR: De heks woont... De heks woont... Ha, ik ben al een beetje op weg... *(plotseling gaat met een fluittoon de lucht uit de ballon en de 'glazen bol' hangt nu slap in de hangt van de Magiër)* Oei! Daar gaat mijn glazen bol... Wat een ramp! Net nu ik bijna zag waar de heks woont...

KONING: Magiër!!

HANS: Dat is niet erg, Majesteit. We weten nu toch al wat er gebeurd is en dat we een boom moeten zoeken met een hart eronder.

KONING: Je kunt beschikken, Magiër!

MAGIËR: Dank u wel, Majesteit!

KONING: Ga nu maar. Tot ik je nog eens nodig heb.

*(Achter de poort komt een touwladder omlaag. De Magiër klimt erop. Als hij halverwege is, klinkt er een felle knal en schiet er een lichtflits langs hem heen. Een pluim uit zijn hoed dwarrelt nog omlaag, maar de Magiër is in volle zicht en in de vrije lucht, plotseling verdwenen. **REGIETIP:** DE WERKWIJZE VAN DEZE VERDWIJNING, WORDT ONDER GEHEIMHOUDINGSBELOFTE AAN DE REGISSEUR MEEGEDEELD BIJ DE DEFINITIEVE BEVESTIGING VAN OPVOERING VAN DIT STUK)*

VROUW1: Hij is... weg!!

VROUW2: Verdwenen!

PRINSES: Opgelost in de lucht!

VROUW1: Nu breekt mijn klomp!

HANS: Wil je mijn schoenen lenen?

VROUW1: Ach, jij!...

VROUW2: Hoooo.... Hoe kan dat nu?

HANS: Dat die klomp breekt? Misschien was er al een barstje in?!

VROUW2: Neeeeeee... Hoe kon die Magiër nu zo ineens in de vrije lucht verdwijnen terwijl wij erop stonden te kijken?

HANS: Omdat hij een Magiër is, natuurlijk!

KONING: Magiër... Magiër... Allemaal goed en wel, maar nu komt het erop aan, van die heks te vinden!

HANS: Majesteit, ik...

KONING: Ja, jongeman, jij... Jij denkt, denk ik?

HANS: Zeker, Majesteit. Ik denk dat ik die heks kan vinden.

KONING: Ho, ja?

HANS: Kijk, ze heeft haar ziek hart onder een boom geplant. Dat hart leeft dus nog en houdt wellicht ook die boom in leven. Als we nu, ergens in het land, een boom vinden, die wél groene blaadjes heeft en wél vruchten draagt, dan is de kans heel groot dat het hart daaronder begraven ligt.

VROUW1: Een boom met groene blaadjes...

VROUW2: ...en met vruchten!

HANS: We graven dan het hart op, genezen het en geven het terug aan de heks. Het hart zal haar verwarmen en ze zal weer een lieve vrouw worden. Omdat ze dan geen heks meer is, zal ze met plezier de zon vrijlaten.

KONING: Dat is een goed idee, jongeman. Wat zeg ik? Een goed idee? Een héééél goed idee! Ik geef je hierbij het koninklijke bevel om die boom te gaan zoeken!

HANS: Zo gemakkelijk zal het niet gaan, Majesteit. Dat vrouwtje is een boze heks geworden. Misschien wil ze haar hart helemaal niet meer terug.

VROUW1: Misschien is ze bang dat ze weer gepest zal worden?

PRINSES: Ach de arme vrouw! Hoe kunnen pesters toch iemand zo erg pijn doen dat haar hart ervan breekt?!

HANS: Ik stel voor, Majesteit, dat ik samen met de prinses het land doortrek om die boom te zoeken. En als we de heks vinden, kan de prinses haar leven wat verlichten en verwarmen. Misschien wordt ze dan milder en kan ik haar verleiden om opnieuw vertrouwen te krijgen in de mensen, en haar hart te aanvaarden in ruil voor de zon.

PRINSES: Ho, wat zal ik graag met jou op avontuur gaan, Hans! Om het land te redden van de hongersnood, natuurlijk!

KONING: Jongeman, ik vind het dapper van je, dat je naar de heks op zoek wilt gaan. Wat zeg ik? Dapper? Ik vind het héééél dapper van je! Ik geef meteen opdracht om de sterkste paarden te zadelen en jullie krijgen eten en drank mee voor een hele week. Ook voor de paarden... En er is nog meer! Ik beloof... Heu, ik beloof...

VROUW1: Ho, de koning wil iets beloven!

KONING: Wat dacht ik nu alweer te beloven? Ha ja, ik weet het weer! Ik beloof, als jij binnen de week de heks vindt en erin slaagt om de zon uit haar hart weer te doen schijnen voor ons allemaal, voor alle mensen in dit land, dan... dan...

VROUW2: Dan?

KONING: Dan belooft Koning Pannenkoek de Eerste dat... *(met een zucht van opluchting)* hij een groot feest geeft en dat iedereen pannenkoeken mag komen eten!

HANS: Dank u wel, Majesteit...

PRINSES: Ach vader, beloof je alleen dat maar, voor zo'n barre tocht vol gevaren?

KONING: Je hebt gelijk, prinses Wentelteefje. Ik zal meer beloven! Ik beloof... Ik beloof... Heu,...

VROUW1: Ja, Majesteit?

KONING: Ik beloof, jongeman, als de zon weer schijnt in ons land, dat jij... dat jij... *(in één ademstoot)* dat-jij-mag-trouwen-met-prinses-Wentelteefje! Oef!

HANS: Trouwen? Met een prinses?!

VROUW1: Met dé prinses, jongeman!

VROUW2: Met prinses Wentelteefje!

VROUW1: Dat is toch ook een pannenkoekenfeest!

VROUW2: Of niet soms?

HANS: *(tot de prinses)* Ik denk dat wij maar eens heel snel moeten vertrekken, prinses! Hoe sneller we vertrekken, hoe sneller we de heks, haar hart en de zon kunnen vinden!

PRINSES: Hahaha, eerst was je stomverbaasd, en nu ben je zo gehaast!

HANS: Ja natuurlijk, we moeten het land toch redden van de heu,... hongersnood, nietwaar prinses? Komaan! *(Ze vertrekken samen, hand in hand, de zaal in en gaan langs een zijdeur buiten. De koning en het volk kijken hen na. Het licht fade langzaam uit)*

Doek

EINDE VAN HET EERSTE DEEL

TWEEDE DEEL

Het doek gaat op. De troon is verdwenen uit het decor, de zuilen staan er nog steeds. Voorts staan op het podium allerlei struiken en bomen, maar in hun winterplunje zonder bladeren. Er liggen enkele herfstbladeren op de grond. Het geheel geeft een troosteloze aanblik. Dezelfde sombere belichting als in het eerste deel. Helemaal rechts staat een kale boom die aan de achterzijde voorzien is van groene takken met sinaasappelen of pompelmoezen. Door de boom op een klein draaiplateau te monteren, kan hij gemakkelijk worden omgedraaid om hem op het juiste moment in volle bloei te tonen.

HANS: *(komt samen met prinses op, eventueel vanuit de zaal)* Al drie dagen zijn we onderweg en ons eten is bijna op.

PRINSES: We hebben nog wel een beetje voorraad.

HANS: Nog voor vier dagen maar! Voor het einde van de week moeten we die bloeiende boom gevonden hebben. Het duurt zo lang....

PRINSES: Dat komt ook omdat het zo donker is. We zien de bomen nauwelijks staan.

HANS: Ik denk...

PRINSES: Ha, dat is goed! Wanneer jij denkt, dan komt er meestal snel een goed idee uit voort!

HANS: Wel, ik dacht zo... We moeten niet alleen uitkijken naar een boom die nog groene blaadjes heeft, maar we moeten ook de mensen aanspreken. We moeten gaan vragen, of iemand misschien zo'n boom weet staan.

PRINSES: Dat is inderdaad een goed idee! Waar is hier iemand om dat aan te vragen? Zie jij mensen, dan?

HANS: *(tuurt rond)* Ik probeer in de duisternis iemand te vinden. Ha kijk, ik denk dat daar *(wijst naar de zaal)* mensen zijn. Hallo? Haaaalloooo? Is daar iemand? *(na reactie uit de zaal, tot prinses)* Hoor je dat? Ik wist het, hé! Ik kon ze niet echt onderscheiden, maar ik voelde het. *(Lokt opnieuw reactie uit)* Hallo? Jullie daar? (...) Ha, jullie zijn er nog! Weten jullie misschien ergens een boom staan waaraan nog vruchten groeien?

PRINSES: *(tuurt ook in de zaal)* Kan iemand ons zeggen welke weg we moeten nemen om bij die boom te komen?

HANS: Weet er dan niemand een bloeiende boom staan? Echt niemand? Dat is jammer...

PRINSES: Zo jammer...

HANS: Een boom waar nog groene blaadjes aan hangen en waar nog vruchten aan groeien... De enige boom in het hele land die nog niet verdord is...

PRINSES: De boom... waaronder het vrouwtje haar hart begraven heeft!

HANS: Niemand? *(zucht)*

[ALS VOOR EEN HEEL JONG PUBLIEK HET TONEELSTUK TE LANG ZOU DUREN, KAN DE REGISSEUR BESLISSEN OM VANAF HIER EEN OF MEER VAN DE VOLGENDE 3 TAFERELEN TE SCHRAPPEN. ZE MAKEN WELISWAAR DEEL UIT VAN HET VERHAAL, MAAR ZIJN NIET ESSENTIEEL]

Facultatief tafereel Nr 1

PRINSES: De mensen weten het ook niet. Pfff... Niemand kan ons helpen.

HANS: Die hele omgeving hier, schijnt wel onbewoond te zijn. We kunnen nergens gaan bellen of aankloppen, om het te vragen.

(Boer komt het toneel op, hetzij vanuit de coulissen, hetzij van tussen de zuilen, met een koe)

PRINSES: Er zijn zelfs geen voorbijgangers. Niemand! Zie jij iemand?

HANS: Neen, geen kat!

(Ofwel komt er reactie uit de zaal om de aandacht te vestigen op de boer, ofwel ontdekt de prinses zelf dat de boer voorbij gaat)

PRINSES: Een kat niet, maar kijk daar eens!

HANS: *(kijkt natuurlijk in verkeerde richting)* Waar?

PRINSES: Dààr!

HANS: How, een koe!

PRINSES: Een koe met een man!

HANS: Misschien weet die man waar de boom staat? Hij schijnt de omgeving hier wel te kennen...

PRINSES: Dat zou kunnen.

HANS: Vragen we 't hem?

PRINSES: Natuurlijk!

HANS: Dag meneer-met-de-koe...

BOER: Dag jongen... Zeg maar Fons... Fons van Josefien met Virginie...

HANS: Ik had je eerst nog niet gezien...

BOER: Neen, eerst was ik er nog niet...

HANS: Waar kom je vandaan, meneer-met-de-,... Fons?

BOER: *(wijst achter zich)* Van ginds...

HANS: Ha, ja. En waar ga je naartoe?

BOER: *(wijst voor zich uit)* Naar ginds...

PRINSES: Je komt dus van ginds en je gaat naar ginds?

BOER: Ja, van ginds naar ginds.

HANS: En zo helemaal alleen?

BOER: Neenee, met Virginie.

HANS: *(kijkt verbaasd rond)* Virginie? Waar is Virginie?

BOER: *(aait de koe)* Hier!

PRINSES: How, zijn koe heet Virginie.

HANS: En waarom ga je met Virginie van ginds naar ginds, Fons?

BOER: We zijn op zoek.

PRINSES: Zoek je een stier, misschien? En vriendje voor Virginie?

BOER: Neeuuu...

HANS: Of een boerin voor jou?

BOER: Neeuuu... Ik heb al Jozefien...

PRINSES: En Virginie!

HANS: Wat zoeken jullie dan, meneer-Fons-van-Jozefien-met-Virginie-de-koe?

BOER: Een wei.

HANS+PRINSES: (*samen*) Een wei?

BOER: Ja.

PRINSES: Om te grazen?

HANS: Natuurlijk dient een wei om te grazen!

BOER: Ja. Voor Virginie.

PRINSES: Dat dacht ik al! Niet voor Jozefien...

HANS: Waarom zoekt Virginie een wei om te grazen?

BOER: Omdat koeien grazen. In een wei...

HANS: Ja, dat weet ik wel! Maar heeft ze dan geen wei?

BOER: Toch wel!

PRINSES: Maar je zoekt een andere wei? Zoals mensen al eens naar een ander restaurant gaan?

BOER: Restaurant? Restaurant? Ik ga nooit naar een restaurant... Jozefien kookt zelf...

PRINSES: Ik bedoel maar... Een andere wei om Virginie eens ander gras te laten grazen?

BOER: Mijn wei is helemaal verdord. Virginie heeft gisteren het laatste grassprietje opgegeten.

PRINSES: Ho, hoe erg!

HANS: En er groeit nu niets meer?

BOER: Neen, zolang de zon niet meer schijnt, zal alles verdorren. Binnenkort zijn er geen weiden meer.

HANS: En heb je geen hooi meer liggen? In een schuurtje of zo?

BOER: Al het hooi is ook al op. Virginie heeft zo'n honger... Ze vermagert elke dag. (...) Het is al een week dat ze geen melk meer geeft... Ik weet niet wat ik moet doen...

PRINSES: Voor melk? Maar ga dan toch naar de melkboer, meneer Fons!

BOER: Dat kan ik niet...

HANS: Waarom niet?

BOER: Ik bén de melkboer...

PRINSES: Oei...

HANS: En nu ga je naar ginds?

BOER: Ja...

HANS: Dus, je denkt dat er ginds nog groene weiden zijn?

BOER: Ik weet dat niet, he. Ginds waren alle weiden bruin. Maar misschien ginds, wie weet...

HANS: Fons, Meneer-Fons-met-Virginie-de-koe, wij moeten jou iets vragen...

BOER: Ja...

HANS: Wij zijn ook op zoek...

BOER: Naar een wei? (*wijst naar prinses*) Voor haar?

HANS: Neenee, niet voor haar...

PRINSES: Naar een boom!

BOER: Ons Virginie heeft geen boom nodig. Die plast gewoon waar ze staat...

HANS: Geen boom om tegen te plassen, Fons. Maar zoals jij een groene wei zoekt...

PRINSES: ...zoeken wij een groene boom.

BOER: Een groene boom?

HANS: Ja, een boom met groene blaadjes, en die nog vruchten draagt. Een boom die nog niet verdord is.

BOER: Ho, maar die ga je niet vinden... Alles is donker en dor geworden...

HANS: Toch wel, Fons! Wij weten dat er ergens zo'n boom bestaat. En als we die vinden, dan kunnen we ervoor zorgen dat de zon weer begint te schijnen!

BOER: De zon weer schijnen?

PRINSES: Ja!

BOER: Dat zou goed zijn! Dan worden de weiden weer groen!
(*Tegen koe*) Nietwaar, Virginie? Dat zou goed zijn... Groene weiden, vol met mals en hoog gras...

HANS: Toen je van ginds kwam...

BOER: Ja...

HANS: Heb je toen toevallig zo nergens een boom zien staan?

PRINSES: Al was het een boom met maar één enkel groen blaadje aan?

BOER: Neeuu... Anders had ik het zeker geplukt voor Virginie. Maar ik heb niets gezien...

HANS: Maar je gaat nu naar ginds?

BOER: Ja...

HANS: Als je zo'n boom ziet, Fons, laat Virginie er dan nog niet aan knabbelen! Beloof je dat?

BOER: Ja...

PRINSES: Kom het ons dan snel zeggen, en dan brengen wij de zon terug!

BOER: Ja?

HANS: En dan zorgen wij ervoor dat je wei opnieuw groen wordt! Dat het gras er weer begint te groeien!

PRINSES: Zodat Virginie weer kan beginnen te grazen!

HANS: En opnieuw melk geeft!

BOER: Melk? Ha ja, dat zou goed zijn! Ik zal erop letten! Op een boom met groene blaadjes en met vruchten... Als ik naar ginds ga, hé?!

HANS: Ja, naar ginds...

BOER: Da's goed. Dan ga ik nu maar.

PRINSES: Naar ginds...

BOER: (*Terwijl hij verder trekt met de koe*) Een boom met groene blaadjes... En met vruchten... Een groene wei... En Virginie die weer melk geeft... (*Exit boer*)

PRINSES: Hm, meneer-Fons-de-boer-met-Virginie-de-koe... Erg snugger zag hij er ook niet uit!

HANS: Neen... Dat hoeft ook niet. De man is bekommerd om zijn koe. En hij kent de kleuren uit elkaar. Hij weet wanneer er iets groen uitziet en hij kent een boom. Dat is genoeg.

PRINSES: Blijven we hier op hem wachten?

HANS: Heu,... (*denkt na*) Neen. Neen, we blijven hier niet wachten. Dat zou tijdverlies zijn. Als hij dan de boom niet vindt, of als hij niet terugkomt... We moeten zelf ook blijven zoeken, maar er wel voor zorgen dat hij ons kan vinden. Voor 't geval hij toch terugkomt en de boom gevonden heeft.

PRINSES: Dat is hopeloos! We moeten echt iets anders bedenken.

Facultatief tafereel Nr 2

HANS: (*wijst naar de zuilen*) Het is ook zo donker, zonder de zon. Maar kijk daar eens? Dat lijkt wel de ruïne van een oud kasteel. Er staat nog een stuk van de toren recht.

PRINSES: Ja, en denk je dat daar die heks zou wonen?

HANS: Geen idee. Er is niets dat erop wijst. Geen boom, geen groen...

PRINSES: Misschien heeft het vrouwtje haar hart wel onder een steen begraven? Daar kan dan niets op groeien?

HANS: Neenee, dat kan niet.

PRINSES: Dan staan we nog nergens!

HANS: Ik bedoel, het vrouwtje kan haar hart niet onder een steen begraven hebben.

PRINSES: Waarom niet?

HANS: De Magiër... De Magiër in het paleis, weet je nog?

PRINSES: Onze Magiër? Ja, natuurlijk weet ik het nog. Zijn glazen bol ging stuk. Was dat maar niet gebeurd, dan had hij gezien waar...

HANS: Hij heeft genoeg gezien. Hij zag dat het vrouwtje haar gebroken hart begraven heeft onder een boom. Dat zei hij toch?! Onder een boom!

PRINSES: Ja, dat zei hij.

HANS: Dus moeten we een boom zoeken.

PRINSES: Ja, een boom...

HANS: Ik heb een idee!

PRINSES: Ha, dat is goed, Hans! Jij hebt altijd goede ideeën!

HANS: Ik kruip op die toren!

PRINSES: Op die toren?

HANS: Ik kruip op die toren, zo hoog ik kan. En dan kan ik heel ver kijken. Misschien zie ik zo wel ergens een boom met groene blaadjes staan!

PRINSES: O ja, ik ga mee naar boven!

HANS: Neen, niet doen, prinses! Het kan gevaarlijk zijn. Zo'n ruïne heeft vaak losse stenen. Die kunnen wegglijden en dan schuif je naar beneden. Je doet je dan misschien pijn.

PRINSES: Maar... dat kan jou toch ook overkomen, Hans?

HANS: Mij? Hahaha, ik ben voorzichtig, hoor! En sterk! Kijk maar, ik ga al! *(Loopt achter de zuil en klimt langs een onzichtbare ladder omhoog tot hij boven het fronton uitkomt. Roept dan)* Joehoeoe!

PRINSES: *(kijkt om zich heen)* Hé! Hans, waar ben je?

HANS: Hier!

PRINSES: Waar?

HANS: Hierboven!

PRINSES: *(kijkt op)* Hooo... Je bent er al! Wees voorzichtig, Hans!

HANS: Ja, hoor! Ziet er hier allemaal nog redelijk stevig uit.

PRINSES: Zie je ook een boom?

HANS: Hierboven?

PRINSES: Neen, ergens in de verte of zo!

HANS: *(tuurt rond)* Eerlijk gezegd, ik zie eigenlijk helemaal niets. Geen boom met groene blaadjes en geen boom zonder blaadjes. Het lijkt wel of ik in een zwart gat kijk. Ik voel dat er van alles is en beweegt, maar het is zo donker, dat ik niets zie.

PRINSES: Kan je mij dan ook niet zien?

HANS: Jou wel!

PRINSES: Waarom mij wel en de bomen niet?

HANS: Omdat jij... Je weet toch nog wat de kamenierster van je vader de Koning, over jou zei? Dat jij het zonnetje in huis was. Jij straalt, Wentelteefje, jij straalt! Daardoor kan ik je zien.

PRINSES: (*raapt een tak van de grond op*) En nu? Kan je nu zien wat ik in de hand heb?

HANS: Natuurlijk! Je raapte een tak van de grond op.

PRINSES: Alleen omdat ik zo straal?

HANS: Ja, je verlicht ook alles wat er in je buurt is.

PRINSES: Je brengt me op een idee, Hans!

HANS: Hahaha, jij ook al! Ik ben aanstekelijk, blijktbaar!

PRINSES: Dat zou wel eens kunnen zijn...

HANS: Zeg op, welk idee heb je?

PRINSES: Wel, ik dacht zo... Ik wandel rond, ik ga het bos in... Jij kijkt van boven naar mij. Omdat ik zo straal, kan je me volgen. En misschien zie je dan in de buurt een boom met groene blaadjes staan. Zou dat lukken, denk je?

HANS: Het is alleszins het proberen waard. Loop eens iets meer naar ginds...

PRINSES: Tot hier?

HANS: Ja... Maar ik zie geen boom, hoor.

PRINSES: Ik ook niet.

HANS: Loop nog een beetje verder... Ja, nog verder...

PRINSES: Tot hier?

HANS: Hé, waar ben je?

PRINSES: Hier! Hier! Zie je me niet?

HANS: Kom eens iets dichterbij de toren?

PRINSES: Zo?

HANS: Ja, nu zie ik je weer...

PRINSES: Wat was er aan de hand, Hans?

HANS: Ik weet het niet. Ik zag je plotseling niet meer. Ik denk dat je niet genoeg licht uitstraalt om je van heel ver te kunnen zien.

PRINSES: Maar je zei dat ik het zonnetje in huis was?

HANS: Ja, in huis wel. Maar daarom nog niet in het...

PRINSES: *(zucht)*

HANS: Wacht, ik kom naar beneden. Het is te donker om van hieruit die boom te kunnen vinden. *(Klautert omlaag en komt tot bij de prinses)*

PRINSES: En nu?

HANS: Tja, we zullen dieper het bos in moeten gaan. En elke boom van dichtbij bekijken...

PRINSES: Ja, elke boom...

Facultatief tafereel Nr 3

(Hans en de prinses maken een grote tocht over het podium, eventueel zelfs door de zaal. Ze tasten zich een weg door het donker en raken alles aan, in de hoop dat het een boom met blaadjes is. Op zeker ogenblik arriveren ze weer in de buurt van de zuilen, die nu een grote kloosterpoort voorstellen)

PRINSES: Hé, Hans!...

HANS: Ja?

PRINSES: Zie jij wat ik zie?

HANS: Wat zie je dan? Het is hier zo donker. Mijn ogen geraken er maar niet aan gewend.

PRINSES: Een kasteel!

HANS: Een kasteel?!

PRINSES: Ja, kijk daar! Die poort... Bijna zoals bij ons aan het koninklijke paleis...

HANS: Ha, daar! Ja, nu zie ik het ook. Maar dat is geen kasteel, hoor!

PRINSES: Waarom denk je dat?

HANS: Er staat geen toren op.

PRINSES: Maar zo groot... Wat is het dan?

HANS: Ik denk dat het een klooster is.

PRINSES: Ho, een klooster! Dan moeten we daar zeker eens aankloppen! Misschien heeft het vrouwtje er onderdak gezocht en haar hart begraven onder een boom in de kloostertuin.

HANS: Tja, een bel is er gewoonlijk niet aan een klooster. Die paters willen niet gestoord worden. Ik zal eens zachtjes kloppen. Misschien horen ze 't wel. *(Gaat naar de zuilen en tikt er zachtjes tegen. Na even wachten)* Hm, geen reactie.

PRINSES: Je moet iets harder op die poort kloppen, Hans.

HANS: Ja, ik denk het ook. Klopperdeklopperdeklop...

PRINSES: *(Na even wachten)* Niemand. Dat zouden ze toch gehoord moeten hebben! Zouden ze slapen of zo?

HANS: Misschien moeten ze van ver komen. In een klooster zijn soms heel lange gangen.

PRINSES: Stil! Ik hoor precies beweging achter de poort!

(Moeder Overste opent de poort en neemt een stilzwijgende, wachtende houding aan)

PRINSES: Oei, dat ziet er geen pater uit.

HANS: Dag, heu.... Dag zuster.

MOEDER OVERSTE: Moeder.

HANS: Moeder?

MOEDER OVERSTE: Ik ben Moeder Overste.

PRINSES: Ho, je bent Moeder Overste van het klooster?

MOEDER OVERSTE: Ja, mijn kind.

HANS: Moeder Overste, wij zijn op zoek... op zoek naar...

PRINSES: ...naar een vrouw...

HANS: Ja, naar een vrouw.

PRINSES: We wilden even vragen, of hier misschien een vrouw woont?

MOEDER OVERSTE: Hier wonen wel honderd vrouwen, mijn kind.

HANS: Ja, maar we bedoelen geen kloosterzusters,...

PRINSES: ...maar echte vrouwen!

MOEDER OVERSTE: Ach zo!

HANS: Zij bedoelt een vrouw die geen zuster is. En die hier nog niet lang woont.

PRINSES: Pas van het ogenblik dat de zon verdween.

MOEDER OVERSTE: Neen, de laatste zuster kwam hier 30 jaar geleden aan.

PRINSES: Dertig jaar?! Zo lang? Toen was ik nog niet geboren.

HANS: Mag ik eens vragen, zuster...

MOEDER OVERSTE: Moeder! Moeder Overste!

HANS: Jazeker, Moeder. Moeder Overste! Zouden we eens in de tuin mogen kijken? De kloostertuin?

MOEDER OVERSTE: Dat zal niet gaan, jongeman. Dit is een gesloten klooster.

PRINSES: Hoezo, gesloten?

HANS: Ja, hoezo gesloten? De poort is nu toch open, zuster... Moeder?

MOEDER OVERSTE: Wij noemen het een gesloten klooster. De zusters komen nooit buiten en er mag geen vreemde naar binnen. Ik ben ook de enige die mag praten. Voor de rest heerst hier absolute stilte.

PRINSES: Hooo...

HANS: Maar, staan er dan bomen in de kloostertuin?

MOEDER OVERSTE: Natuurlijk staan er bomen in de kloostertuin. We hebben zelfs een hele boomgaard. Met appelbomen, perenbomen, pruimelaars, bomen met okkernoten en bomen met amandelen. Dan zijn er ook nog de lindebomen voor de thee. De kastanjabomen voor de puree. En een treurwilg. Die staat op het kerkhof naast de kapel, om de overleden zusters te gedenken.

HANS: En sinds de zon verdween, zijn al die bomen beginnen te verdorren, Moeder Overste?

MOEDER OVERSTE: Helaas wel, ja.

PRINSES: Er is er echt niet eentje bij, die nog een groen blaadje draagt, zust...?

HANS: Moeder!

PRINSES: Heu ja, Moeder. Moeder Overste.

MOEDER OVERSTE: Geen enkele.

PRINSES: Dan is het vrouwtje hier zeker niet geweest, Hans.

HANS: Neen, prinses, ik vrees ook van niet... Er mag geen vreemde binnen...

MOEDER OVERSTE: Prinses?

HANS: Ja, zij is...

PRINSES: Ik ben prinses Wentelteefje, de dochter van Koning Pannenkoek de Eerste.

MOEDER OVERSTE: Hoooo! Een prinses! Een koningsdochter! Wij hebben hier veel zusters van adel. Maar kom toch binnen, mijn kind, kom toch binnen...

PRINSES: Maar heu, ik dacht... Geen vreemden?

MOEDER OVERSTE: Neen, natuurlijk niet. In een gesloten klooster mogen geen vreemden binnen, maar een prinses, tja... Iemand van adel! En dan nog wel de dochter van de koning! Je hebt zeker al een lange tocht achter de rug? Zullen we je een kopje thee brengen?

HANS: Lindethee!

PRINSES: Dat lust ik wel!

MOEDER OVERSTE: Volg mij dan maar, mijn kind. *(Prinses gaat door de poort, Hans volgt haar. Moeder Overste draait zich echter om en houdt hem tegen)* Jij niet, jongeman. Alleen de prinses...

HANS: Maar heu, ik...

MOEDER OVERSTE: Alleen de prinses, zei ik. Geen vreemden. En vooral geen mannen!

PRINSES: Maar wij zijn samen, zuster!

MOEDER OVERSTE: Moeder.

PRINSES: Moeder. Wij zijn samen, Moeder Overste.

MOEDER OVERSTE: Ho, ben jij haar prins dan?

HANS: Neenee, ik ben Hans. Gewoon Hans.

MOEDER OVERSTE: Dan kan ik je niet binnenlaten, jongeman.

PRINSES: Dan blijf ik ook niet!

MOEDER OVERSTE: Maar prinses...

HANS: Wij moeten trouwens verder zoeken, Moeder. We moeten zo snel mogelijk het vrouwtje vinden, dat de zon heeft ingeslikt.

PRINSES: Ja, zo snel mogelijk! Voor de hele wereld verdort en er hongersnood optreedt.

HANS: Kom, prinses, we moeten nu echt verder. Ik vrees dat Moeder Overste ons niet kan helpen.

MOEDER OVERSTE: We zullen op onze manier helpen, jongeman.

HANS: En hoe is dat dan, Moeder?

MOEDER OVERSTE: We zullen bidden. Met alle zusters samen.

HANS: Dat is mooi van jou, Moeder.

PRINSES: Ja, en dank ook de zusters van ons.

MOEDER OVERSTE: Zoeken jullie maar goed verder, mijn kind. Het wordt tijd dat het opnieuw licht wordt. *(Sluit de poort en exit)*

PRINSES: Hoe vreemd! Een gesloten klooster! Er mag geen vreemde binnen...

HANS: Ja, en zusters die al 30 jaar niet meer buiten geweest zijn...

PRINSES: Misschien missen ze de zon niet eens?

HANS: Wie weet? Wij in elk geval wel. Kom we zoeken nog wat verder.

PRINSES: Ja, ergens moet er toch een boom staan met groene blaadjes! Ergens!

[INDIEN EEN OF MEER VAN DE VORIGE TAFERELN GESCHRAPT WERDEN, SLUIT DE DAAROP VOLGENDE ACTIE GEWOON AAN BIJ DE LAATSTE CLAUSE VAN VOOR HET SCHRAPPEN. WORDEN DE TAFERELN WEL ALLEMAAL GESPEELD, DAN GAAT HET STUK HIER GEWOON DOOR.]

(Prinses en Hans zoeken verder in het bos naar een boom met blaadjes. Ze verwijderen zich een beetje van elkaar en zoeken elk voor zichzelf. De prinses botst in het halfduister tegen de dubbele boom die daardoor om zijn as draait en dan zijn bladeren en vruchten toont. De prinses merkt het niet op en blijft voort zoeken)

HANS: *(ziet de bloeiende boom staan)* Hoooo, kijk daar... Je hebt 'm gevonden, prinses, de boom...

PRINSES: Gevonden? Welke boom?

HANS: De boom die boven op het hart van het heksenvrouwtje groeit!

PRINSES: De boom in bloei? Met groene blaadjes? Waar? *(kijkt in de lucht ☺)* Waar, Hans?

HANS: Neenee, niet dààr! Maar dààr! Vlak voor je! Je liep er tegenaan...

PRINSES: Hooo... Ja, hier moet het gebroken hart begraven liggen. Tussen de wortels van de boom.

HANS: Dan moet ook het heksenvrouwtje hier ergens in de buurt wonen...

HEKSENVROUWTJE: *(komt onverwacht tevoorschijn van achter een struik of boom)* Heeee! Tinte-tante-oompje, wie komt er aan mijn boompje?

PRINSES: Hooo, het heksenvrouwtje!

HANS: Dag mevrouw, dag heks... dan mevrouw de heks...

HEKSENVROUWTJE: Wie zijn jullie? Wat komen jullie hier doen?

PRINSES: Ik ben prin...

HANS: *(onderbreekt haar)* Kin...! Wij zijn kinderen, mevrouw. Zomaar kinderen.

HEKSENVROUWTJE: *(met een gruwelijke, snerpande lach)* Haaaaa, kinderen! Jullie zijn Hans en Grietje!

PRINSES: Neenee, hij wel, maar ik heet Wen.....

HANS: Ik ben Hans, maar zij is Wen... Wen... Wendy!

HEKSENVROUWTJE: En wat doen jullie hier?

PRINSES: Wij zijn op zoek naar...

HANS: Wij zijn op zoek naar de weg naar huis, mevrouw... heks... mevrouw de heks...

HEKSENVROUWTJE: Jullie zijn dus arme kinderen die verloren gelopen zijn in het bos? Haaaa... Of willen jullie mij misschien overvallen en alles komen stelen? Haaaa...

HANS: Neenee, mevrouw de heks, wij zijn gewoon maar kinderen en we keken hier alleen een beetje rond.

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, gewoon maar kinderen... Weten jullie wat ik doe met kinderen die hier alleen maar een beetje rond kijken?

PRINSES: Boze mensen zeggen dat je ze opsluit in een huisje van peperkoek. Maar dat is toch alleen maar in de sprookjes, hé?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, opsluiten in een huisje van peperkoek! Haaaa... Neen, dat doe ik niet! ik éét ze op! Ik slik ze in één keer door!

HANS: Kinderen ook al?

PRINSES: Heb jij dan zo'n grote buik, mevrouw de heks, dat wij er allebei in zouden kunnen?

HEKSENVROUWTJE: Haaaa, mijn buik kan zwellen, meisje! Die kan zo groot worden als... als...

HANS: ...als de zon?

HEKSENVROUWTJE: Haaaa, de zon! Als de zon, jaaaa...

PRINSES: Ik denk toch niet, dat wij lekker zouden zijn, hoor, mevrouw de heks...

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, lekker! Iedereen die aan mijn boom durft te komen, die... die... die eet ik... op! Lekker of niet.

HANS: Ik kwam eigenlijk niet aan je boom, mevrouw de heks. Dat deed *(wijst naar de prinses)* zij!

PRINSES: Hoo, verklikker!

HANS: *(probeert de gruwelijke lach van de heks te imiteren)*
Haaaa, dacht jij dat je mijn vriendinnetje was, dan? *(Discreet tot de*

heks) Ze liegt, hoor! Ze zegt dat ze niet lekker is, maar ik rook er al eens aan en ik denk dat ze héél lekker is!

PRINSES: (*verontwaardigd*) Moh!

HANS: (*fluistert tegen haar*) Laat me nu doen, ik probeer haar vertrouwen te winnen. Als 't er op aankomt, dan laat ik je echt niet in de steek!

PRINSES: Ha!

HEKSENVROUWTJE: Haaaa, lekker... lekker...

HANS: Ja, heel lekker. Denk ik. Maar wacht nog een beetje met haar op te eten. We gaan haar eerst een beetje pesten!

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, pesten! Wat zeg je? Pésten? Dat woord wil ik hier nooit meer horen. Heb je dat begrepen?

HANS: Heu, ja, mevrouw de heks. Maar heu, ik zei niet 'pesten' hoor. Ik zei 'mesten'. Vetmesten. Kijk eens hoe mager ze is! Daar heb je geen beet aan. Je kunt haar armpjes bijna als tandenstoker gebruiken, zo mager... Weet je wat we doen? We stoppen haar vol eten, tot ze heel dik wordt. En dan... dan eten we ze samen op! Wat denk je?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, jij bent me er eentje! Je zou een goede heks kunnen worden. Je bent er bijna slecht genoeg voor!

HANS: Ik weet het, mevrouw de heks. Ik ben slecht! Ik ben door-en-door slecht! En ik hoop dat jij me nog slechter kunt maken. Dan word ik jouw assistent-heks.

HEKSENVROUWTJE: Dat is goed, jongeman! Slecht is goed, maar slechter is beter, zeggen wij! Haaaa, laat me nu dat lekkere brokje eens van dichterbij bekijken...

HANS: (*duwt de prinses in de richting van het heksenvrouwkje*) Hier mevrouw de heks, kijk maar goed. Ik zal met je meekijken. Twee zien meer dan één...

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, daar is nog wat werk aan, zo te zien. Voor de wereld heeft ze een mooi figuurtje, maar om op te eten, valt ze wel wat magertjes uit...

HANS: We moeten haar eten geven, mevrouw de heks. Véél eten! (*Stiekem tot prinses*) En dan deel je toch wel met mij?

HEKSENVROUWTJE: Eten... eten geven... Haaaa! En niet meer laten bewegen. Veel eten en geen beweging, dat is de methode.

PRINSES: Heb jij dan geen hongersnood, mevrouw de heks? Is hier nog genoeg om te eten?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, loop jij maar eens naar ginds meisje, dan zie ik je eens van op afstand. En daar ligt genoeg eten om je helemaal rond te smullen!

PRINSES: *(loopt in de richting van de zuilen. Eens ze tussen de zuilen staat, valt achter haar met een harde klap, een traliehek omlaag)* Heee, ik ben opgesloten?!

HEKSENVROUWTJE: Haaaa,... Ja, daar zit je goed. Dat is het hok om smalle meisjes vet te mesten, haaaa...

HANS: Ja, dat vind ik ook, heksenvrouwtje! Laat ze maar in dat hok zitten tot ze 100 kg weegt! *(Stiekem tot de prinses)* Ons plan werkt! Niet bang zijn, ik haal je hier wel uit! *(tot het heksenvrouwtje)* Heu,... Ben jij dan een echte heks, heksenvrouwtje? Eentje waarvan ik kan leren hoe ik door-en-door slecht kan worden?

HEKSENVROUWTJE: Haaaa, een echte heks... Ja, ik ben een echte heks!

HANS: En ben je dat altijd al geweest? Word je zo geboren, of kan je daarvoor naar school gaan?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa... Ik was dat niet altijd, nee. Eerst was ik een gewone, lieve vrouw. Maar ik werd gepest! Tot mijn hart brak! Toen begroef ik het onder die boom daar. En omdat ik geen hart meer heb, werd ik dus een heks...

HANS: Dus, als ik geen hart meer heb, kan ik ook een heks worden?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, waarom zou je dat willen zijn, jongeman?

HANS: Ik denk dat het heel fijn moet zijn, om een heks te zijn. Dan kan je alles zien wat de mensen denken en wat ze van plan zijn, toch?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, dat is niet zo! Alleen wie als heks geboren wordt, kan dat. Maar ik kan wel andere dingen...

HANS: O ja?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa,... Jaaaaa,...

HANS: Zoals?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, ik kan verdwijnen en op een andere plaats weer verschijnen, haaaaa...

HANS: Zomaar? Ineens hier weg, en dan plotseling daar terug?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa,...

HANS: Dat geloof ik niet! *(knipoogt naar de prinses in haar kooi)*

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, kijk dan maar eens goed, jongeman... Ik ga achter deze boom staan, en hop, ik ben verdwenen! *(Verschuilt zich achter een boom)*

HANS: Ja, zo kan ik ook verdwijnen!

HEKSENVROUWTJE: *(komt nog één keer snel van achter de boom kijken)* Haaaa, maar kan je dit ook? *(verschuilt zich weer helemaal achter de boom)*

HANS: Dit?

(Vanachter een boom of struik aan de andere kant van het podium komt één seconde later de bodydouble van de heks tevoorschijn. Ze laat haar gruwelijke lach horen, maar spreekt niet. Om het stemverschil te verhullen, lachen alle actrices achter de schermen op dezelfde manier mee, zodat er een bevreemdend echo-effect ontstaat)

HANS: *(draait zich verbaasd om)* Hoooo, het is waar! Hoe kom je zo snel dààr terecht?

(De bodydouble trekt zich terug en het heksenvrouwje komt haast gelijktijdig van achter haar boom)

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa,.... Ik ben hierrrrr en ik ben overrrrrallll... Haaaaa...

HANS: Nu ben je daar alweer terug?

(Het heksenvrouwje verschuilt zich opnieuw achter haar boom, en haast gelijktijdig verschijnt een bodydouble boven het fronton op de zuilen. Alweer klinkt die gruwelijke lach in stereo)

PRINSES: *(kijkt omhoog)* Neeeeeee! Help!

HANS: Wat is er? *(kijkt nu ook omhoog)* Hoooo!

(Nog voor Hans van zijn verrassing bekomen is, verdwijnt de bodydouble en verschijnt er een andere op een andere plaats. Dit gebeurt nog enkele keren. Ten slotte verschijnt het -echte- heksenvrouwje achteraan in de zaal en komt onder hartverscheurend gelach naar het podium)

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, zie je nu wel dat ik een echte heks ben, jongeman!

HANS: Ho, maar dat wil ik ook kunnen!

HEKSENVROUWTJE: Haaaa, ik zal je een toverdrankje bereiden, jongeman! Met het bloed van padden, schilfers van wratten, tenen van reuzen, pieten uit neuzen, poten van spinnen, en sla dat dan maar eens goed naar binnen! Haaaaa... Ik ga er direct aan beginnen! *(Exit heksenvrouwtje)*

PRINSES: Hans! Hans, kom hier! Laat me niet in de steek! Je mag dat drankje niet drinken! Stel dat je ook een heks wordt, of minstens even slecht... Dan ga je mij ook opeten!

HANS: Hm, soms zou ik dat wel willen, prinses! Je bent dan ook om in te bijten!

PRINSES: Maar dan zal de zon nooit meer schijnen en sterven alle mensen de hongersdood!

HANS: Dat is waar! We hadden een opdracht! We zouden de zon zoeken.

PRINSES: Kan je me hier niet uit bevrijden, Hans? Ik vind het hier allemaal zo eng...

HANS: Nog even geduld! Ik moet eerst het vertrouwen winnen van het heksenvrouwtje, en zoals je ziet, dat schijnt te lukken. Dan graaf ik het hart op van onder de boom, plaats het terug in haar lichaam en 'k laat de zon vrij.

PRINSES: En ik dan?

HANS: Jou laat ik daarna vrij, natuurlijk!

(Het heksenvrouwtje komt terug op. Ze draagt met beide handen een dienblad voor zich, waarop een beker staat)

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa,... Het toverdrankje!

HANS: Ja maar, heu... heksenvrouwtje, is zo'n drankje niet erg bitter?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa,... bitter?!

HANS: Ik hoorde dat spinnenpoten heel vies smaken!

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, spinnenpoten... In mijn drankjes niet, jongeman! Ik gebruik namelijk suikerspinnen, haaaaa...

HANS: *(tracht aandacht af te leiden en tijd te winnen)* Zeg, heksenvrouwje, is het waar dat er geen hart in jouw lichaam zit?

HEKSENVROUWTJE: Haaaa, geen hart... Dat is helemaal waar, jongeman!

HANS: Dus, als er een gat in jouw rug zou zijn, dan kon je daar gewoon doorheen kijken?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, doorheen kijken... Ik heb de zon ingeslikt om het warm te hebben van binnen, jongeman. Maar de zon, dat is alleen maar vuur en licht. Als je goed kijkt, zou je er doorheen kunnen kijken, ja... Maar ga je nu die beker nog leeg drinken, of niet?

HANS: Die beker?

HEKSENVROUWTJE: Je wou toch ook een heks worden?

HANS: Ha ja, dat is waar... Die beker... Maar ik vraag me af, zo zonder hart... Jij voelt dus niks? Zou ik dan een gat in je rug kunnen maken?

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, een gat in mijn rug,... Jaaaaa, probeer het maar eens!

*(Hans gaat naast het heksenvrouwje staan. Hij houdt de gestrekte vingers van zijn rechterhand dicht tegen elkaar, zodat ze een speerpunt vormen, en boort ze door haar rug. De hand komt er langs haar buik weer uit. Hans kijkt naar het dienblad, betast het even met zijn vingers (van de rechterhand) en grijpt uiteindelijk de beker. Hij trekt zijn hand met de beker terug in het lichaam van het heksenvrouwje en komt er langs de achterzijde weer uit. Daar ruikt hij even aan de beker, trekt een bedenkelijk gezicht en giet hem snel leeg achter een struik, zonder dat het heksenvrouwje dit merkt. **REGIETIP:** DE WERKWIJZE VAN DEZE ARM-THROUGH-BODY-ILLUSIE, WORDT ONDER GEHEIMHOUDINGSBELOFTE AAN DE REGISSEUR MEEGEDEELD BIJ DE DEFINITIEVE BEVESTIGING VAN OPVOERING VAN DIT STUK)*

HANS: Ha, de beker! Ik ga een heks worden, een echte heks! Het toverdrankje van padden, wratten, spinnen... *(Hij doet alsof hij de beker in één teug leegdrinkt)*

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, ga nu maar wat rusten, jongeman. Over een kwartiertje begint het drankje te werken. Ik ben trouwens ook erg moe. Ik ga ook een beetje rusten... *(Exit heksenvrouwje)*

PRINSES: Heb je daar echt van gedronken? Hooo, Hans, ik ben zo bang!

HANS: *(gaat bij haar zitten aan de buitenkant van de kooi en neemt door de tralies haar hand vast)* Je moet niet bang zijn! Ik goot de beker leeg achter de rug van het heksenvrouwkje. Zij kan immers toch geen gedachten lezen! Hahahah.

PRINSES: Oef!

HANS: Tot nu toe hebben we alles nog perfect onder controle! Wees maar gerust.

PRINSES: Wat voelde je precies toen je met je arm door het heksenvrouwkje ging?

HANS: Ik weet het niet. Ik voelde eigenlijk niets. Alsof ik met mijn hand in de lucht zwaaide...

PRINSES: Zoveel plaats... Ja, ze heeft geen hart meer, natuurlijk...

HANS: Het was wel heel warm. Op zeker ogenblik dacht ik zelfs dat ik me zou verbranden.

PRINSES: De zon! Ze heeft toch de zon ingeslikt...

HANS: Ja...

PRINSES: En nu is ze gaan rusten?

HANS: Ja...

PRINSES: Dit is onze kans, Hans! We moeten snel zijn, en van de gelegenheid gebruik maken. Begin onder die boom te graven tot je haar hart vindt!

HANS: Ja... Graven. Graven? Heu, waarmee moet ik graven? Ik heb hier geen schop of zo...

PRINSES: Dan graaf je maar met je handen! We moeten haar hart vinden voor ze wakker wordt!

HANS: Met mijn handen onder die wortels? Pfff... Dat lukt nooit! We moeten een andere oplossing vinden! *(denkt na)* Had ik die beker maar niet leeg gegoten en toch uitgedronken! Dan had ik nu ook toverkracht...

PRINSES: Ja, en dan was je even slecht geweest als een heks en zou je nooit dat hart meer willen opgraven om de wereld te redden!

HANS: Dat is ook waar!

PRINSES: Dan zou er hongersnood komen...

HANS: Ach, dat is toch niet zo erg? Een beetje hongersnood? Dan zou ik... jou opeten, hahahaha!

PRINSES: Maak nu toch voort, Hans, voor het heksenvrouwkje wakker wordt! Begin te denken! Als jij denkt, komen er altijd goede ideeën!

HANS: Ik denk... Ik denk dat het gebroken hart van het heksenvrouwkje al lang niet meer onder die boom ligt. Dat is vergaan tot compost. Dat kan niet anders.

PRINSES: Maar hoe komt het dan dat die boom nog groene blaadjes heeft en nog vruchten draagt?

HANS: Daar moet ik ook eens over nadenken!

PRINSES: Ik denk...

HANS: Ho, denk jij ook? Jij bent toch een prinses? Kunnen die dan denken?

PRINSES: Foei! Ja, ik wel!

HANS: En wat denk je dan?

PRINSES: Wel... Het heksenvrouwkje heeft haar hart begraven onder die boom, omdat ze dacht dat het dood was. Maar dat was niet zo. Haar hart was alleen maar gebroken. Onder die boom is het echter langzaam vergaan en het laatste beetje leven dat er nog in zat, is overgegaan in die boom. Daardoor kreeg die levenssappen en kon blijven bloeien zonder zonlicht. Eigenlijk is die hele boom nu het hart van het heksenvrouwkje...

HANS: Die hele boom?

PRINSES: Ja...

HANS: Maar die hele boom krijgen we nooit meer in haar, hoor! Zoveel plaats was er nu ook weer niet!

PRINSES: Dat is niet nodig! We moeten haar het levenssap van de boom geven. Het zal haar opwarmen en ze zal terug een lieve vrouw worden.

HANS: En hoe wil je dat doen?

PRINSES: Kijk eens even in je rugzak naar wat je daar nog hebt, dat we kunnen gebruiken. Een schop hebben we zeker niet bij, dat weet ik...

HANS: *(begint zijn rugzak uit te laden)* Een conservenblik met worstjes, een blik met boontjes, een fles melk, een blikopener, een kurkentrekker, een strijkijzer, een aardappelmesje, een fruitpers...

PRINSES: Dat is het! Dat hebben we nodig. Geef me dat mesje en die fruitpers eens!

HANS: Hier... Wat ga je daarmee doen?

PRINSES: Dat zal je vlug genoeg weten! Ga jij nu maar naar de boom en pluk er de grootste en rijpste vrucht af, en breng ze hier!

HANS: *(gaat naar de boom en kijkt kieskeurig naar de sinaasappelen of roze pompelmoezen)* De grootste en de rijpste vrucht... Deze hier? Neen, die zou uit de Carrefour kunnen komen, die is niet gaaf... Of deze? Hm, hier zit nog een groene schijn op, die moet nog helemaal rijp worden... Ha, dit is een mooie! *(Plukt de vrucht en brengt ze naar de prinses)*

PRINSES: *(neemt de vrucht aan, snijdt ze met het aardappelmesje middendoor en begint ze uit te persen)* Hans, geef me eens die beker waar dat suikerspinnendrankje in zat? Ik giet het sap erin en als straks het heksenvrouwtje wakker is, dan laat je haar dat uitdrinken.

HANS: Dat is een goed gedacht! Maar heu, zal ze dat wel willen?

PRINSES: Natuurlijk wil ze dat! Ze denkt nu toch dat jij ook een heks bent, waarom zou ze je dan wantrouwen?

HANS: Ja, ze denkt dat ik een heks ben...

HEKSENVROUWTJE: *(komt langzaam aangewandeld, nog een beetje slaapdronken)* Haaaaa,... dat deed deugd, zo'n tukje! En hoe gaat het met jou, jongeman?

HANS: Met mij gaat het prima, hoor! Ik voel dat het toverdrankje met de suikerspinnenpootjes al werkt. Ik heb het gevoel alsof ik al een beetje een echte heks ben. Hoor, ik kan al lachen zoals een heks: Haaaaa....

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa, dat is al een goed begin! En wat heb je zoal gedaan terwijl ik sliep?

HANS: Ik heu, ik heb aan het meisje een beetje geproefd. Nog niet echt van gegeten, maar er toch al wel eens in gebeten.

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa... En?

HANS: Ze was nog een beetje knokig, vond ik. Ze moet nog meer eten krijgen. Over enkele weken zal ze ervoor klaar zijn, vermoed ik.

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa... Dat is goed! Ik kijk ernaar uit!

HANS: En ik heb ook geprobeerd een toverdrankje te maken. Het is heel lekker! Zit boordevol vitamientjes, en je wordt het door-en-door slecht van! Nog slechter dan wij al zijn!

HEKSENVROUWTJE: Haaaaa... Dat hebben we nodig, ja! Laat mij maar eens proeven!

HANS: *(reikt haar de beker aan)* Hier heksenvrouw, je mag 'm helemaal leeg drinken!

(Het heksenvrouwje drinkt de beker leeg. Ze geniet er duidelijk van, kijkt even rond, zet een paar zweverige stappen, maakt zachte gebaren naar haar maagstreek, daarna rond de hartstreek, kijkt een beetje onwezenlijk rond, kijkt even hoog in de lucht, en fluistert dan)

HEKSENVROUWTJE: Wat gebeurt er toch met me? Het rommelt hier allemaal zo van binnen... En wat krijg ik het ineens koud, zeg... Koud... Brrr... Hooo, nu begin ik plotseling weer te zweten. Pffff, warm... warm... Wat heb ik het toch koud en warm tegelijk... Het lijkt wel alsof ik koortsig ben. Pffff.... Brrrr... Ik ga even mijn mantel halen... *(Heksenvrouwje verlaat het podium)*

HANS: *(tot prinses)* Ik geloof dat het werkt! Ja, ... Ik geloof dat we geslaagd zijn!

PRINSES: Denk je dat echt?

HANS: Jij hebt haar hart uitgeperst, prinses. Ze heeft dat sap uitgedronken. Alleen het zuivere sap. Heel zuiver. Zonder pitjes en zonder pulp. Alsof haar gebroken hart nu genezen is...

PRINSES: Maar hoe weet je dan of het werkt?

HANS: Het rommelde allemaal bij haar van binnen, zei ze. En ze kreeg het plotseling koud. En dan koud en warm tegelijk. Haar hart is nu in gevecht met de zon.

PRINSES: Oei, in gevecht?

HANS: Ja, en één van die twee zal het winnen. Dat zal het hart zijn. Het hart overwint altijd.

PRINSES: En de zon dan, Hans?

HANS: De zon zal dan moeten verdwijnen.

PRINSES: Maar ze is nu al verdwenen?

HANS: Neenee, de zon is niet verdwenen. Het heksenvrouwkje heeft ze alleen maar ingeslikt. En als haar hart weer zijn plaats in neemt, dan zal de zon haar lichaam verlaten en opnieuw aan de hemel verschijnen.

PRINSES: Aan de hemel verschijnen en op de aarde schijnen? Weet je dat zeker?

HANS: Ik denk het wel...

PRINSES: Oef! Want als jij denkt, dan...

(Het heksenvrouwkje komt weer op. Ze draagt nu een heel lange kapmantel die ze met haar handen langs de binnenkant stevig dicht trekt tegen de koude)

HANS: Stttt,... Daar is ze terug!

PRINSES: Sttt,... Wat doet ze?

HANS: Ik weet het niet. Ze lijkt wel te zweven... Zoals in een droom...

(Het heksenvrouwkje schrijdt over het podium. Het grijzige licht verheldert een beetje tot sprookjesachtig blauw. Het heksenvrouwkje lijkt wel te dansen. Op zeker ogenblik blijft ze heel stil staan. De mantel valt vooraan open. Ze strekt haar armen uit tot achter haar hoofd en trekt de kap naar voren zodat ze nu helemaal bedekt is. Dan draait ze zich om. Het publiek ziet haar nu totaal omhuld. Heel langzaam stijgt ze vertikaal op)

HANS: *(verwonderd)* Kijk!

PRINSES: Hooo... Ze vliegt...

HANS: Ja, heksen kunnen vliegen...

PRINSES: Maar zij heeft niet eens een bezem...

(Het heksenvrouwkje stijgt nog hoger in de lucht. Prinses en Hans kijken haar na. Ondertussen klinkt heel in de verte, het ritmische gebons van een kloppend hart. Het geluid zwelt langzaam aan tot het de kracht bereikt van doffe, maar harde paukenslagen. Eens ze boven hun hoofden zweeft, valt plotseling de mantel omlaag en komt plat op de grond neer. De heks is verdwenen. Op ongeveer hetzelfde ogenblik valt met een luide klap, het traliehek van de kooi open, en in de lucht begint een gele spot fel te branden.

REGIETIP: DE WERKWIJZE VAN HET OPSTIJGEN EN VERDWIJNEN VAN HET HEKSENVROUWTJE, WORDT ONDER GEHEIMHOUDINGSBELOFTE AAN DE REGISSEUR MEEGEDEELD BIJ DE DEFINITIEVE BEVESTIGING VAN OPVOERING VAN DIT STUK)

PRINSES: Ik ben vrij!

HANS: Ze is verdwenen! *(gaat naar de mantel en betast de stof om te zien of de mantel wel echt leeg is)* Hoe kan dat nu?

PRINSES: Dat is normaal. Nu het heksenvrouwje weer een hart heeft, is er geen heks meer. Ze is opnieuw het lieve vrouwje geworden van vroeger...

HANS: Maar de zon... De Zon...

PRINSES: Kijk daar! Wat is het licht geworden! De zon is terug!

(Volksvrouwen en figuranten komen het podium opgelopen en juichen)

VOLKSVROUWEN: *(roepen door elkaar)* De zon! De zon! Het is gelukt! Jullie zijn helden! Ons land is gered! Dat verdient een applaus! Applaus... Applaus! *(De vrouwen nodigen het publiek uit om mee te applaudisseren. Op dat ogenblik komt iedereen op een rij staan en begint te groeten voor het slotapplaus)*

KONING: *(Komt roepend en gesticulerend aangelopen)* Héhéhé! Niet te snel! 't Is niet omdat de zon terug is, dat we nu al moeten beginnen te feesten! Er moet eerst nog gewerkt worden! De mannen moeten allemaal direct uit bed komen! We moeten opnieuw beginnen te zaaien zodat we snel kunnen oogsten. De kippen moeten we van stok halen zodat ze weer eieren kunnen leggen. De koeien moeten naar de wei om te grazen, want al de melk is bijna op... En er is nog iets! Nog iets belangrijks! Wat zeg ik? Belangrijks? Iets héééél belangrijks!

VOLK: Heel belangrijks?

KONING: Prinses Wentelteefje...

PRINSES: Ja, vader?

KONING: Kom eens hier!

PRINSES: Ja, vader...

KONING: En jij, jongeman...

HANS: Ja, Majesteit?

KONING: Kom jij ook eens hier!

HANS: Ja, Majesteit...

KONING: En jullie daar, vrouwen van mijn land...

VROUWEN: Ja, Majesteit?

KONING: Ook hier komen! Nu!

VROUWEN: Ja, Majesteit...

KONING: *(tot de vrouwen)* Ik, Koning Pannenkoek de Eerste, ik beveel jullie...

VROUW1: Oei, een bevel...

VROUW2: Een koninklijk bevel, nog wel...

HANS: Sttt...

KONING: ...ik beveel jullie om alle kommen die in mijn land te vinden zijn, te verzamelen!

VROUW1: Kommen?

KONING: Ik beveel jullie om al de melk en bloem en eieren die nog in voorraad zijn, ook naar hier te brengen!

VROUW1: Melk? Bloem?

VROUW2: Eieren?

KONING: En ik beveel jullie om daarmee een reusachtige hoeveelheid pannenkoekendeeg te maken en daarna grote stapels pannenkoeken te bakken... Wat zeg ik? Grote stapels pannenkoeken? Hééééle grote stapels pannenkoeken!

HANS: Jaaa, pannenkoeken!

KONING: Want het is feest vandaag! En dat moeten we vieren!

PRINSES: Ja, het is feest! We moeten vieren dat de zon terug is!

KONING: En er is nog meer te vieren! Want jij, prinses Wentelteefje... en jij, jongeman... Jullie hebben de zon weer gevonden en daarom verklaar ik jullie hierbij plechtig man en vrouw!

VOLK: *(juicht)* Hoera! Hoera!

VROUW1: He, jongeman, je mag de bruid kussen, hoor!

VOLK: *(ritmisch in koor)* Kus-sen, kus-sen, kus-sen...

HANS: *(wil de prinses een zoen geven)*

PRINSES: Ho, maar wacht eens even, Hans... Dat heksenvrouwje... Och arme... Dat is nu verdwenen... Ik wou dat zij ook op ons trouwfeest kon komen.

HANS: Ja, dat zou fijn zijn. Maar niemand weet waar ze gebleven is... *(Tot de zaal)* Of weet misschien iemand van jullie waar het heksenvrouwje nu is?

(Zonder reactie van de toeschouwers af te wachten, klinkt achteraan in de zaal luid gelach, dit keer niet gruwelijk zoals de heksenlach, maar heel opgewekt. Een spot schijnt naar de achterste rij en daar staat het heksenvrouwje. Ze komt naar voren, betreedt het podium, gaat naar de prinses en probeert haar te knuffelen, maar haar lange neus zit in de weg. Ze doet haar pruik, haar valse neus en haar briljetje af, en er staat een mooie vrouw die de prinses en Hans een knuffel geeft. Hans kust de prinses. Het volk applaudisseert. Het publiek hopelijk ook)

(Doek)

EINDE

Las je ook reeds
de andere toneelwerken
van Luc van Balberghe?

Avondvullers

- **Tryskyl**, tragikomedie, 3 à 4 dames + 2 heren
- **Virus**, tragikomedie, 4 dames en 2 heren
- **Wolfsmelk**, tragikomedie, 6 d. en 6 h. + evt. figuratie
- **Gekaapte violen**, tragikomedie, 4 dames en 2 heren
- **Een paard dat niet naar de zee kijkt**, familiekroniek, 1 dame en 1 heer
- **Kerst in De Stompen Hoek**, een eigentijdse *Christmas Caroll*, grote bezetting
- **Voor alles is er een tijd**, familiekroniek, verteltekst voor 5 personages
- **De verbazingwekkende carrière van Provist Alain**, tragikomische satire, min. 1 man, evt. tot 5 heren en 3 dames.
- **Gebakken Lucht**, deurenkomedie, 4 dames en 3 heren
- **Als 't maar een JONGEMAN is!**, blijspel, 8 dames en 3 heren
- **Een afdruk van lucht**, intrigekomedie, 5 dames
- **Houten tranen**, poëtische monoloog, 1 acteur/actrice
- **Een kreet in de nacht**, thriller, 4 dames en 4 heren

Eenakters

- **De Bank** (30'), psychologisch drama, 1 dame en 2 heren
- **De goochelaar** (60'), thriller, 2 d. en 4 h., evt. zangkwartet
- **60 dagen later...** (40'), relatiethriller, 3 dames en 1 heer
- **Sotscop** (20'), wagenspel, 3 heren en 3 dames + spreekkoor met voorzegger
- **Jonge klare** (40'), kluchtig wagenspel, 1 dame en 4 heren
- **De koning van Teuttereweuttere**, (40') kluchtig wagenspel, 13 personages met dubbelrollen, min. 3 dames en 3 heren
- **Over het graf heen**, (30') monoloog, 1 man

Kindertoneel

- **Kabouter Krik is verdwenen** (90'), sprookje, 7 personen (m/v)

Vraag gratis leesbrochure aan:

luc.van.balberghe@telenet.be